

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

3. december 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 436/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 436/02	Sag C-207/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. oktober 2018 — sag anlagt af Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Tarragona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — elektronisk kommunikation — behandling af personoplysninger — direktiv 2002/58/EF — artikel 1 og 3 — anvendelsesområde — fortrolighed i forbindelse med elektronisk kommunikation — beskyttelse — artikel 5 og artikel 15, stk. 1 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 8 — data behandlet i forbindelse med levering af elektroniske kommunikationstjenester — nationale myndigheders adgang til data i forbindelse med en efterforskning — graden af alvor med hensyn til den forbrydelse, der kan begrunde adgang til data)	2
2018/C 436/03	Sag C-571/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Nikolay Kantarev mod Balgarska Narodna Banka (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — indskudsgarantiordninger — direktiv 94/19/EF — artikel 1, nr. 3), litra i) — artikel 10, stk. 1 — begrebet »indisponibelt indskud« — en medlemsstats ansvar i forbindelse med skader, der er forvoldt borgerne som følge af tilsidesættelser af EU-retten — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten — medlemsstaternes procesautonomi — princippet om loyalt samarbejde — artikel 4, stk. 3, TEU — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)	3

2018/C 436/04	Sag C-652/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova og Rauf Emin Ogla Ahmedbekov mod Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidær beskyttelse — standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — artikel 3, 4, 10 og 23 — ansøgninger om international beskyttelse indgivet særskilt af medlemmerne af samme familie — individuel bedømmelse — hensyntagen til trusler mod et medlem af familien ved den individuelle vurdering af et andet familiemedlems ansøgning — gunstigere standarder, som kan opretholdes eller indføres af medlemsstaterne for at udvide asylet eller den subsidære beskyttelse til medlemmerne af familien til personen med international beskyttelse — bedømmelse af årsagerne til forfølgelse — aserbajdsjansk statsborgers deltagelse i et sagsanlæg mod sit hjemland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol — fælles procedurestandarder — direktiv 2013/32/EU — artikel 46 — retten til effektive retsmidler — fuldstændig og ex-nunc-undersøgelse — årsagerne til forfølgelse eller faktiske forhold fortiet for den besluttende myndighed, men påberåbt i forbindelse med sagen anlagt til prøvelse af denne myndigheds afgørelse)	4
2018/C 436/05	Sag C-668/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 2006/40/EF — emissioner fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer — artikel 5, stk. 4 og 5 — direktiv 2007/46/EF — godkendelse af motorkøretøjer — artikel 12, 29, 30 og 46 — køretøjer, som ikke opfylder de tekniske krav — de nationale myndigheders ansvar)	6
2018/C 436/06	Sag C-12/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. oktober 2018 — Tribunalul Botoşani og Ministerul Justiţiei mod Maria Dicu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — ret til årlig betalt ferie — direktiv 2010/18/EU — rammeaftale vedrørende forældreorlov (revideret) — forældreorlov anses ikke for at være en faktisk arbejdsperiode)	7
2018/C 436/07	Sag C-56/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Bahtiyar Fathi mod Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænser, asyl og indvandring — forordning (EU) nr. 604/2013 — artikel 3 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — behandling af en ansøgning om international beskyttelse, uden at det udtrykkeligt er afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen — direktiv 2011/95/EU — artikel 9 og 10 — forfølgelse på grund af religion — bevis — iransk lovgivning om apostasi — direktiv 2013/32/EU — artikel 46, stk. 3 — effektive retsmidler)	7
2018/C 436/08	Sag C-73/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. oktober 2018 — Den Franske Republik mod Europa-Parlamentet (Annulationssøgsmål — regler for institutionerne — protokol om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester — Europa-Parlamentet — begrebet »budgetmøderækken«, der afholdes i Strasbourg (Frankrig) — artikel 314 TEUF — udøvelse af budgetkompetencen under en yderligere plenarmøderække i Bruxelles (Belgien))	8
2018/C 436/09	Sag C-105/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Komisia za zashtita na potrebitelite mod Evelina Kamenova (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — artikel 2, litra b) og d) — direktiv 2011/83/EU — artikel 2, nr. 2) — begreberne »erhvervsdrivende« og »virksomheders handelspraksis«)	9
2018/C 436/10	Sag C-191/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte mod ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Tyskland) (Direktiv 2007/64/EF — betalings tjenester i det indre marked — begrebet »betalingskonto« — hvorvidt en opsparingskonto, der gør det muligt for brugeren heraf at foretage indbetalinger og hævnninger via en løbende konto oprettet i sit navn, er omfattet)	10

2018/C 436/11	Sag C-242/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA mod Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder — flydende biobrændsler, der anvendes til et kraftvarmeværk — direktiv 2009/28/EF — artikel 17 — bæredygtighedskriterier for flydende biobrændsler — artikel 18 — nationale ordninger for bæredygtighedscertificering — gennemførelsesafgørelse 2011/438/EU — frivillige ordninger for bæredygtighedscertificering af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som er godkendt af Europa-Kommissionen — national lovgivning, der fastsætter en forpligtelse for aktører, der optræder som mellemmand, til at fremlægge bæredygtighedscertifikater — artikel 34 TEUF — frie varebevægelser)	10
2018/C 436/12	Sag C-337/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Feniks Sp. z o.o. mod Azteca Products & Services SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Szczecinie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence samt anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — specielle kompetenceregler — artikel 7, nr. 1), litra a) — begrebet »sager om kontraktforhold« — actio pauliana)	11
2018/C 436/13	Sag C-379/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — sag anlagt af Società Immobiliare Al Bosco Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — frist, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, der skal fuldbyrde en kendelse om sikringsforanstaltning — denne frists anvendelighed på et eksekutionsgrundlag, der er vedtaget som sikringsforanstaltning i en anden medlemsstat og erklæret for eksigibelt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til)	12
2018/C 436/14	Sag C-384/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N mod Budapest Rendőrfőkapitánya (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — transport ad landevej — fiskale bestemmelser — direktiv 1999/62/EF — afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer — vejafgift — medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning — fast bøde — proportionalitetsprincippet — spørgsmålet om, hvorvidt direktivet er umiddelbart anvendeligt)	12
2018/C 436/15	Sag C-416/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Frankrig (Traktatbrud — artikel 49 TEUF, artikel 63 TEUF og artikel 267, stk. 3, TEUF — kædebeskatning — forskelsbehandling afhængigt af, i hvilken medlemsstat datterdatterselskabet har hjemsted — tilbagebetaling af forskudsskat, der er opkrævet med urette — krav til de beviser, der kan begrunde en sådan tilbagebetaling — loft over retten til tilbagebetaling — forskelsbehandling — national ret, der træffer afgørelse i sidste instans — pligt til at forelægge præjudicielle spørgsmål)	13
2018/C 436/16	Sag C-478/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — IQ mod JP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 15 — henvisning til en ret, der er bedre egnet til at behandle sagen — anvendelsesområde — artikel 19 — litispendens)	14
2018/C 436/17	Sag C-599/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — gennemførelsesdirektiv (EU) 2015/2392 — indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af forordningen om markedsmissbrug til de kompetente myndigheder — meddelelse eller gennemførelse ikke sket inden for den fastsatte frist)	14
2018/C 436/18	Sag C-45/18 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. oktober 2018 — Claire Staelen mod Den Europæiske Ombudsmand (Appel — begæring om genoptagelse — betingelser for antagelse til realitetsbehandling)	15

2018/C 436/19	Sag C-353/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Rumænien) den 30. maj 2018 — SC Beny Alex Srl mod Organizația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații (OUAI) Săveni	15
2018/C 436/20	Sag C-507/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 2. august 2018 — NH mod Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI — Rete Lenford	16
2018/C 436/21	Sag C-513/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Palermo (Italien) den 3. august 2018 — Autoservizi Giordano società cooperativa mod Agenzia delle Dogane e dei Monopoli — Ufficio di Palermo	16
2018/C 436/22	Sag C-515/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 6. august 2018 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Regione autonoma della Sardegna	17
2018/C 436/23	Sag C-519/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 7. august 2018 — TB mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	18
2018/C 436/24	Sag C-521/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 6. august 2018 — Pegaso Srl Servizi Fiduciari m.fl. mod Poste Tutela SpA .	19
2018/C 436/25	Sag C-541/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21. august 2018 — AS mod Deutsches Patent- und Markenamt	20
2018/C 436/26	Sag C-544/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Det Forenede Kongerige) den 20. august 2018 — HM Revenue & Customs mod HD	20
2018/C 436/27	Sag C-548/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Saarländisches Oberlandesgericht (Tyskland) den 23. august 2018 — BGL BNP Paribas SA mod TeamBank AG Nürnberg	20
2018/C 436/28	Sag C-550/18: Sag anlagt den 27. august 2018 — Europa-Kommissionen mod Irland	21
2018/C 436/29	Sag C-552/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. august 2018 — Indaco Service Soc. coop. Sociale og Coop. sociale il Melograno mod Ufficio Territoriale del Governo Taranto	22
2018/C 436/30	Sag C-557/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 31. august 2018 — Eurowings GmbH mod JJ og KI	22
2018/C 436/31	Sag C-559/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 4. september 2018 — TDK-Lambda Germany GmbH mod Hauptzollamt Lörrach . .	23
2018/C 436/32	Sag C-564/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 7. september 2018 — LH mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	23
2018/C 436/33	Sag C-565/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italien) den 6. september 2018 — Société Générale S.A. mod Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	24
2018/C 436/34	Sag C-569/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. september 2018 — Caseificio Cirigliana Srl m.fl. mod Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali m.fl.	24

2018/C 436/35	Sag C-572/18 P: Appel iværksat den 13. september 2018 af thyssenkrupp Electrical Steel GmbH og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. juli 2018 i sag T-577/17, thyssenkrupp Electrical Steel GmbH og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo mod Europa-Kommissionen	25
2018/C 436/36	Sag C-588/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 20. september 2018 — Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (FETICO), Federación Estatal de Servicios, Movilidad y Consumo de la Unión General de Trabajadores (FESMC-UGT) og Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CC.OO.) mod Grupo de Empresas DIA S.A. og Twins Alimentación S.A.	26
2018/C 436/37	Sag C-592/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 21. september 2018 — Darie BV mod Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	27
2018/C 436/38	Sag C-593/18 P: Appel iværksat den 21. september 2018 af ABB Ltd og ABB AB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-445/14, ABB Ltd og ABB AB mod Europa-Kommissionen	27
2018/C 436/39	Sag C-599/18 P: Appel iværksat den 21. september 2018 af Silec Cable SAS og General Cable Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-438/14, Silec Cable og General Cable Corp. mod Europa-Kommissionen	28
2018/C 436/40	Sag C-600/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 24. september 2018 — UTEP 2006. SRL mod Vas Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály, Hatósági, Építésügyi és Oktatási Osztály	29
2018/C 436/41	Sag C-602/18 P: Appel iværksat den 21. september 2018 af Star Television Productions Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. juli 2018 i sag T-797/17 — Star Television Productions mod EUIPO — Marc Dorcel (STAR)	30
2018/C 436/42	Sag C-616/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance d'Épinal (Frankrig) den 1. oktober 2018 — Cofidis SA mod YU og ZT	30
2018/C 436/43	Sag C-622/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 4. oktober 2018 — AR mod Cooper International Spirits LLC, Établissements Gabriel Boudier SA og St Dalfour SAS	30
2018/C 436/44	Sag C-633/18 P: Appel iværksat den 11. oktober 2018 af Apple Distribution International til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 27. juli 2018 i sag T-101/17, Apple Distribution International mod Europa-Kommissionen	31
2018/C 436/45	Sag C-635/18: Sag anlagt den 11. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	32
2018/C 436/46	Sag C-650/18: Sag anlagt den 17. oktober 2018 — Ungarn mod Europa-Parlamentet	33

Retten

2018/C 436/47	Sag T-79/16: Rettens dom af 15. oktober 2015 — Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordningen vedrørende erhvervelse med støtte eller gratis tilrådighedsstillelse af naturområder — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked efter den indledende undersøgelsesfase — ingen formel undersøgelsesprocedure — søgsmålskompetence — begrebet interesseret part — formaliteten — tilsidesættelse af processuelle rettigheder — alvorlige vanskeligheder — væsentlig påvirkning af konkurrerende virksomheders konkurrencemæssige stilling)	34
---------------	---	----

2018/C 436/48	Sag T-364/16: Rettens dom af 18. oktober 2018 — ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Kommissionen (Dumping — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kina — ændring af Taric-tillægskoden for et selskab — annulationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — retsvirkninger af en dom om annulation — reglen om parallelitet i formkravene)	35
2018/C 436/49	Sag T-387/16: Rettens dom af 18. oktober 2018 — Terna mod Kommissionen (Finansiell støtte — projekter af fælles interesse inden for de transeuropæiske energinet — fastsættelse af den finansielle støttes endelige størrelse — revisionsrapport, hvori der identificeres uregelmæssigheder — ikke-støtteberettigede omkostninger — begrundelsespligt — berettiget forventning — proportionalitet) . .	36
2018/C 436/50	Sag T-567/16: Rettens dom af 23. oktober 2018 — McCoy mod Regionsudvalget (Personalesag — tjenestemænd — social sikring — erhvervssygdom — sygdommens erhvervsmæssige oprindelse — vedtægtens artikel 78, stk. 5 — invaliditetsudvalg — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ansvar — ikke-økonomisk tab)	36
2018/C 436/51	Sag T-605/16: Rettens dom af 16. oktober 2018 — OY mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — artikel 3b i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — tilsagn — indplacering i lønklasse — hensyntagen til erhvervserfaring — almindelige gennemførelsesbestemmelser i artikel 79, stk. 2, i ansættelsesvilkårene)	37
2018/C 436/52	Sag T-640/16: Rettens dom af 18. oktober 2018 — GEA Group mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — varmestabilisatorer — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afgørelse, der ændrer den oprindelige beslutning — annulationssøgsmål — søgsmålsinteresse — antagelse til realitetsbehandling — bøder — loft på 10 % — koncern — ligebehandling)	37
2018/C 436/53	Sag T-7/17: Rettens dom af 15. oktober 2018 — John Mills mod EUIPO — Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) »EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MINERAL MAGIC — det ældre nationale ordmærke MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001))	38
2018/C 436/54	Sag T-8/17: Rettens dom af 17. oktober 2018 — Golden Balls mod EUIPO — Les Éditions P. Amaury (GOLDEN BALLS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GOLDEN BALLS — det ældre EU-ordmærke BALLON D'OR — relativ registreringshindring — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))	39
2018/C 436/55	Sag T-10/17: Rettens dom af 16. oktober 2018 — Proof IT mod EIGE (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — anmodning om tjenesteydelser, der er inddelt i to partier — tjenesteydelser forbundet med et websted — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — tildelingskriterier — gennemsigtighed — ligebehandling — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold) .	40
2018/C 436/56	Sag T-26/17: Rettens dom af 17. oktober 2018 — Jalkh mod Parlamentet (Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — forbindelse med arbejdet som parlamentsmedlem — ligebehandling — retssikkerhed — berettiget forventning — procedure vedrørende ophævelse af immuniteten — ret til forsvar — magtfordrejning — ansvar uden for kontraktforhold)	40

2018/C 436/57	Sag T-27/17: Rettens dom af 17. oktober 2018 — Jalkh mod Europa-Parlamentet (Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — forbindelse med arbejdet som parlamentsmedlem — ligebehandling — retssikkerhed — berettiget forventning — procedure vedrørende ophævelse af immuniteten — ret til forsvar — magtfordrejning — ansvar uden for kontraktforhold)	41
2018/C 436/58	Sag T-109/17: Rettens dom af 18. oktober 2018 — FCA US mod EUIPO — Busbridge (VIPER) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket VIPER — det ældre nationale ordmærker VIPER — reel brug af det ældre varemærke — varer, for hvilke det ældre varemærke er blevet brugt — omfanget af brugen af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001))	41
2018/C 436/59	Sag T-164/17: Rettens dom af 15. oktober 2018 — Apple and Pear Australia og Star Fruits Diffusion mod EUIPO— Pink Lady America (WILD PINK) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket WILD PINK — det ældre EU-ordmærke og de ældre nationale ordmærker PINK LADY — de ældre EU-figurmærker Pink Lady — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]	42
2018/C 436/60	Sag T-171/17: Rettens dom af 16. oktober 2018 — M & K mod EUIPO — Genfoot (KIMIKA) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU — ordmærket KIMIKA — det ældre EU — ordmærke KAMIK — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]	43
2018/C 436/61	Sag T-367/17: Rettens dom af 18. oktober 2018 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (Elektrisk drevet løftesøjle) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en elektrisk drevet løftesøjle — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)	44
2018/C 436/62	Sag T-368/17: Rettens dom af 18. oktober 2018 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (formen på en elektrisk drevet løftesøjle) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en elektrisk drevet løftesøjle — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)	44
2018/C 436/63	Sag T-444/17: Rettens dom af 15. oktober 2018 — CompuGroup Medical mod EUIPO — Medion (life coins) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket life coins — det ældre EU-ordmærke LIFE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) i forordning 2017/1001])	45
2018/C 436/64	Sag T-533/17: Rettens dom af 18. oktober 2018 — Next design+produktion mod EUIPO — Nanu-Nana Joachim Hoepp (nuuna) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket nuuna — ældre EU-ordmærker NANU og NANU NANA — relativ registreringshindring — vurdering af risikoen for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — varernes indbyrdes supplerende karakter — princippet om EU-varemærkets autonomi og om dets uafhængighed — legalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik — retssikkerhed]	46

2018/C 436/65	Sag T-548/17: Rettens dom af 16. oktober 2018 — VF International mod EUIPO — Virmani (ANOKHI) [(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ANOKHI — det ældre EU-figurmærke kipling — ældre EU-figurmærke, der gengiver silhuetten af en abe — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]	46
2018/C 436/66	Sag T-581/17: Rettens dom af 16. oktober 2018 — Asics mod EUIPO — Van Lieshout Textielagenturen (gengivelse af fire krydsende linjer) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver fire krydsende linjer — begrundelsespligt — artikel 75 og artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 og artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001) — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001]]	47
2018/C 436/67	Sag T-644/17: Rettens dom af 16. oktober 2018 — DNV GL mod EUIPO (Sustainable) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Sustainable — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001])	48
2018/C 436/68	Sag T-672/17: Rettens dom af 23. oktober 2018 — Mamas and Papas mod EUIPO — Wall Budden (Indlæg til babyseng) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EU-design, der gengiver et indlæg til babyseng — appelkammerets prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder, der udgør offentliggørelsen — princippet om funktionel kontinuitet — beviser utilstrækkelige med henblik på godtgørelse af offentliggørelse)	48
2018/C 436/69	Sag T-788/17: Rettens dom af 17. oktober 2018 — Szabados mod EUIPO — Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (MicroSepar) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MicroSepar — ældre EU-figurmærke SeparSolidaria — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	49
2018/C 436/70	Sag T-822/17: Rettens dom af 17. oktober 2018 — Weber-Stephen Products mod EUIPO (iGrill) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket iGrill — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	50
2018/C 436/71	Sag T-413/17: Rettens kendelse af 2. oktober 2018 — Karl Storz mod EUIPO (3D) (Retspleje — fortolkning af en dom — EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	50
2018/C 436/72	Sag T-506/17: Rettens kendelse af 4. oktober 2018 — Makhlof mod Rådet (Annulationsøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	51
2018/C 436/73	Sag T-33/18: Rettens kendelse af 3. oktober 2018 — Pracsis og Conceptexpo Project mod Kommissionen og EACEA (Annulations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelseskontrakter — administrativ klage til Kommissionen — rent bekræftende retsakt — søgsmålsfrist — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	51

2018/C 436/74	Sag T-549/18: Sag anlagt den 19. september 2018 — Hexal mod EMA	52
2018/C 436/75	Sag T-564/18: Sag anlagt den 21. september 2018 — Bernis m.fl. mod ECB	53
2018/C 436/76	Sag T-567/18: Sag anlagt den 21. september 2018 — VE mod ESMA	54
2018/C 436/77	Sag T-569/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — W. Kordes' Söhne Rosenschulen mod EUIPO (Kordes' Rose Monique)	54
2018/C 436/78	Sag T-576/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — Crédit agricole mod ECB	55
2018/C 436/79	Sag T-577/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — Crédit agricole Corporate and Investment Bank mod ECB	56
2018/C 436/80	Sag T-578/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — CA Consumer Finance mod ECB	56
2018/C 436/81	Sag T-584/18: Sag anlagt den 27. september 2018 — Ukrselhosprom PCF og Versobank mod ECB .	57
2018/C 436/82	Sag T-585/18: Sag anlagt den 27. september 2018 — Sanli mod Rådet	59
2018/C 436/83	Sag T-595/18: Sag anlagt den 28. september 2018 — Berliner Stadtwerke mod EUIPO (berlinGas) .	59
2018/C 436/84	Sag T-602/18: Sag anlagt den 5. oktober 2018 — Ayuntamiento de Enguera mod Kommissionen . .	60
2018/C 436/85	Sag T-603/18: Sag anlagt den 9. september 2018 — ZE mod Europa-Parlamentet	61
2018/C 436/86	Sag T-607/18: Sag anlagt den 9. oktober 2018 — Essity Hygiene and Health mod EUIPO (Gengivelse af et blad)	62
2018/C 436/87	Sag T-617/18: Sag anlagt den 12. oktober 2018 — ZH mod ECHA	63
2018/C 436/88	Sag T-619/18: Sag anlagt den 15. oktober 2018 — TUIfly mod Kommissionen	63
2018/C 436/89	Sag T-613/13: Rettens kendelse af 8. oktober 2018 — alfavet Tierarzneimittel mod EUIPO — Millet Innovation (Epibac)	64
2018/C 436/90	Sag T-871/16: Rettens kendelse af 3. oktober 2018 — Spliethoff's Bevrachtungskantoor mod INEA .	64
2018/C 436/91	Sag T-96/18: Rettens kendelse af 11. oktober 2018 — Cabell mod EUIPO — Zorro Productions (ZORRO)	64

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 436/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 427 af 26.11.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 408 af 12.11.2018

EUT C 399 af 5.11.2018

EUT C 392 af 29.10.2018

EUT C 381 af 22.10.2018

EUT C 373 af 15.10.2018

EUT C 364 af 8.10.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. oktober 2018 — sag anlagt af Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Tarragona — Spanien)

(Sag C-207/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektronisk kommunikation — behandling af personoplysninger — direktiv 2002/58/EF — artikel 1 og 3 — anvendelsesområde — fortrolighed i forbindelse med elektronisk kommunikation — beskyttelse — artikel 5 og artikel 15, stk. 1 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 8 — data behandlet i forbindelse med levering af elektroniske kommunikationstjenester — nationale myndigheders adgang til data i forbindelse med en efterforskning — graden af alvor med hensyn til den forbrydelse, der kan begrunde adgang til data)

(2018/C 436/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Tarragona

Part i hovedsagen

Ministerio Fiscal

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, sammenholdt med artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at offentlige myndigheders adgang til data med henblik på at identificere indehavere af SIM-kort, der er blevet aktiveret med en stjålet mobiltelefon, såsom efternavn, fornavn og eventuelt adresse på disse indehavere, indebærer et indgreb i disse sidstnævntes grundlæggende rettigheder, der er fastsat i de nævnte artikler i chartret, som ikke er så alvorligt, at denne adgang skal begrænses til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Nikolay Kantarev mod Balgarska Narodna Banka (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-571/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — indskudsgarantiordninger — direktiv 94/19/EF — artikel 1, nr. 3), litra i) — artikel 10, stk. 1 — begrebet »indisponibelt indskud« — en medlemsstats ansvar i forbindelse med skader, der er forvoldt borgerne som følge af tilsidesættelser af EU-retten — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten — medlemsstaternes procesautonomi — princippet om loyalt samarbejde — artikel 4, stk. 3, TEU — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)

(2018/C 436/03)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nikolay Kantarev

Sagsøgt: Balgarska Narodna Banka

Konklusion

- 1) Artikel 1, nr. 3), og artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009, skal fortolkes således, at de er til hinder for dels en national lovgivning, hvorefter konstateringen af indskuddenes indisponibilitet afhænger af kreditinstituttets insolvens og af tilbagekaldelsen af dette instituts banktilladelse, dels, at de i disse bestemmelser fastsatte frister til at fastslå indskuddenes indisponibilitet og til at tilbagebetale disse indskud fraviges med den begrundelse, at det er nødvendigt, at kreditinstituttet er sat under skærpet tilsyn.
- 2) Artikel 1, nr. 3), litra i), i direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, skal fortolkes således, at den kompetente nationale myndighed ved en udtrykkelig vedtagelse skal konstatere, at indskuddene er indisponible i denne bestemmelses forstand, og denne indisponibilitet kan hverken udledes af andre handlinger, såsom den af Balgarska Narodna Banka (den bulgarske nationalbank) truffne beslutning om at sætte Korporativna Targovska Banka under skærpet tilsyn, eller lægges til grund med henvisning til omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede.
- 3) Artikel 1, nr. 3), litra i), i direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, skal fortolkes således, at konstateringen af et bankindskuds indisponibilitet i denne bestemmelses forstand ikke må gøres betinget af, at indehaveren af dette indskud forinden forgæves har anmodet om at hæve midlerne hos det pågældende kreditinstitut.
- 4) Artikel 1, nr. 3), litra i), i direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, har direkte virkning, og bestemmelsen udgør en retsregel, hvorved det tilsigtes at give borgerne rettigheder, der gør det muligt for indskydere at anlægge søgsmål med påstand om erstatning for det tab, der er blevet forvoldt som følge af den sene tilbagebetaling af indskuddene. Det tilkommer den forelæggende ret dels at efterprøve, om den manglende konstatering af indskuddenes indisponibilitet inden for den i bestemmelsen fastsatte frist på fem hverdage til trods for, at de i denne bestemmelse klart fastsatte betingelser var opfyldt, under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder udgør en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse i EU-rettens forstand, dels om der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem denne tilsidesættelse og den skade, som en indskyder såsom Nikolay Kantarev har lidt.
- 5) Artikel 4, stk. 3, TEU samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at når der ikke foreligger nogen specifik procedure i Bulgarien til at drage denne medlemsstat til ansvar for skader, som følger af en national myndigheds tilsidesættelse af EU-retten:

- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der fastsætter to forskellige retsmidler, der vedrører forskellige domstoles kompetence, og som er ledsaget af forskellige betingelser, forudsat at den forelæggende ret fastslår, om en national myndighed såsom den bulgarske nationalbank i lyset af national ret skal ifalde ansvar på grundlag af *Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi* (lov om statens og kommunernes ansvar for forvoldte skader) eller *Zakon za zadalzheniata i dogovorite* (lov om forpligtelser og kontrakter), og forudsat at begge disse retsmidler iagttager ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet
- er de til hinder for en national lovgivning, der undergiver borgernes ret til at opnå erstatning den yderligere betingelse, at den pågældende nationale myndighed skal have forvoldt skaden forsettligt
- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der undergiver borgernes ret til at opnå erstatning en betingelse om, at borgerne fører bevis for, at der foreligger culpa, forudsat at culpabegrebet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, ikke går videre end begrebet »tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse«
- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der fastsætter betaling af et simpelt gebyr eller et gebyr, der står i forhold til tvistens værdi, forudsat at betalingen af et simpelt gebyr eller et gebyr, der står i forhold til tvistens værdi, ikke er i strid med effektivitetsprincippet, henset til gebyrets størrelse og betydning, henset til spørgsmålet om, hvorvidt den hindring, som gebyret eventuelt udgør med hensyn til adgangen til domstolsprøvelse, er uoverstigelig eller ej, henset til dens obligatoriske karakter og henset til mulighederne for fritagelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, og
- er de ikke til hinder for en national lovgivning, der undergiver borgernes ret til at opnå erstatning en betingelse om, at den forvaltningsretlige handling, der ligger til grund for skaden, annulleres forudgående, forudsat at dette med rimelighed kan kræves af den skadelidte, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova og Rauf Emin Ogla Ahmedbekov mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-652/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidær beskyttelse — standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse — direktiv 2011/95/

EU — artikel 3, 4, 10 og 23 — ansøgninger om international beskyttelse indgivet særskilt af medlemmerne af samme familie — individuel bedømmelse — hensyntagen til trusler mod et medlem af familien ved den individuelle vurdering af et andet familiemedlems ansøgning — gunstigere standarder, som kan opretholdes eller indføres af medlemsstaterne for at udvide asylet eller den subsidiære beskyttelse til medlemmerne af familien til personen med international beskyttelse — bedømmelse af årsagerne til forfølgelse — aserbajdsjansk statsborgers deltagelse i et sagsanlæg mod sit hjemland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol — fælles procedurestandarder — direktiv 2013/32/EU — artikel 46 — retten til effektive retsmidler — fuldstændig og ex-nunc-undersøgelse — årsagerne til forfølgelse eller faktiske forhold fortiet for den besluttende myndighed, men påberåbt i forbindelse med sagen anlagt til prøvelse af denne myndigheds afgørelse)

(2018/C 436/04)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova og Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Sagsøgt: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Konklusion

- 1) Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidier beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at der skal tages hensyn til trusler om forfølgelse og alvorlig overlast mod et medlem af ansøgerens familie i forbindelse med den individuelle vurdering af en ansøgning om international beskyttelse for at afgøre, om ansøgeren selv er udsat for sådanne trusler på grund af sin familiemæssige tilknytning til nævnte truede person.
- 2) Direktiv 2011/95 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at ansøgninger om international beskyttelse, som er blevet indgivet særskilt af medlemmerne af samme familie, underkastes foranstaltninger til håndtering af enhver eventuel samhörighed, men er til hinder for, at disse ansøgninger behandles under ét. De er ligeledes til hinder for, at vurderingen af en af disse ansøgninger udsættes, indtil behandlingen af en anden af disse ansøgninger er afsluttet.
- 3) Artikel 3 i direktiv 2011/95 skal fortolkes således, at såfremt et medlem af en familie tildeles international beskyttelse, giver bestemmelsen en medlemsstat mulighed for at udvide denne beskyttelse til andre medlemmer af familien, forudsat at disse ikke er omfattet af en udelukkelsesgrund i samme direktivs artikel 12, og at deres situation har forbindelse med rationalet bag international beskyttelse på grund af behovet for at opretholde familiens enhed.
- 4) Afvisningsgrunden i artikel 33, stk. 2, litra e), i direktiv 2013/32 omfatter ikke en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvori en voksen person på egne vegne og på vegne af sit mindreårige barn indgiver en ansøgning om international beskyttelse, som bl. a. er støttet på en familiemæssig tilknytning til en anden person, som særskilt har indgivet en ansøgning om international beskyttelse.
- 5) Ansøgeren om international beskyttelses deltagelse i et sagsanlæg ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mod sit hjemland kan i princippet ikke i forbindelse med vurderingen af grundene til forfølgelse i artikel 10 i direktiv 2011/95 anses for at godtgøre, at denne ansøger tilhører en »social gruppe« som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), men sagsanlægget skal anses for at være en forfølgelsesgrund som »politisk anskuelse« som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra e), såfremt der er velbegrunnet frygt for, at det nævnte land opfatter deltagelsen i dette sagsanlæg som politisk systemkritik, over for hvilken styret kunne overveje at udøve repressalier.
- 6) Artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, sammenholdt med henvisningen til retsforhandlingerne i direktivets artikel 40, stk. 1, skal fortolkes således, at den retsinstans, der skal prøve en afgørelse om afslag på international beskyttelse, i princippet er forpligtet til at prøve grundene for tildeling af international beskyttelse eller de faktiske omstændigheder, som for første gang gøres gældende under retsforhandlingerne, selv om de vedrører hændelser eller trusler, som angiveligt har fundet sted inden vedtagelsen af nævnte afgørelse om afslag eller endda inden indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, som »yderligere forklaringer« og efter at have anmodet den besluttende myndighed om en vurdering af disse forklaringer. Denne retsinstans er derimod ikke forpligtet hertil, såfremt den konstaterer, at disse grunde eller forhold er blevet påberåbt på et sent stadium i retsforhandlingerne eller ikke er fremstillet tilstrækkeligt konkret til, at de kan behandles behørigt, eller, når der er tale om faktiske omstændigheder, såfremt den konstaterer, at disse omstændigheder er ubetydelige eller ikke adskiller sig tilstrækkeligt fra de omstændigheder, som den besluttende myndighed har kunnet tage hensyn til.

(¹) EUT C 86 af 20.3.2017.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-668/16) ⁽¹⁾

**(Traktatbrud — direktiv 2006/40/EF — emissioner fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer —
artikel 5, stk. 4 og 5 — direktiv 2007/46/EF — godkendelse af motorkøretøjer — artikel 12, 29, 30 og
46 — køretøjer, som ikke opfylder de tekniske krav — de nationale myndigheders ansvar)**

(2018/C 436/05)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes, D. Kukovec og C. Becker, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og D. Klebs, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser

— i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF af 17. maj 2006 om emissioner fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF og artikel 12 og 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (»rammedirektiv«), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 371/2010 af 16. april 2010, idet den ikke inden for den frist, som er fastsat i den begrundede udtalelse, har truffet de fornødne foranstaltninger for, at 133 713 køretøjer af type 246, 176 og 117 markedsført af Daimler i perioden fra den 1. januar 2013 til den 26. juni 2013 atter kunne blive bragt i overensstemmelse med deres godkendte typer, selv om de ikke var udstyret med kølemidlet R1234yf, som var foreskrevet for disse godkendte typer, men med et kølemiddel, hvis GWP-værdi oversteg 150, hvilket er i strid med det loft, som er fastsat ved artikel 5, stk. 4, i direktiv 2006/40, og

— i henhold til direktiv 2006/40 og artikel 46, 5 og 18 i direktiv 2007/46, som ændret ved forordning nr. 371/2010, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for at iværksætte de i sidstnævnte direktivs artikel 46 omhandlede sanktioner inden for den frist, som er fastsat i den begrundede udtalelse, således at fabrikkerne overholder nævnte direktivs artikel 5 og 18 vedrørende produktionsoverensstemmelse og udstedelse af en typeattest.

2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.

3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Europa-Kommissionens omkostninger.

4) Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. oktober 2018 — Tribunalul Botoşani og Ministerul Justiţiei mod Maria Dicu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Sag C-12/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — ret til årlig betalt ferie — direktiv 2010/18/EU — rammeaftale vedrørende forældreorlov (revideret) — forældreorlov anses ikke for at være en faktisk arbejdsperiode)

(2018/C 436/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Tribunalul Botoşani og Ministerul Justiţiei

Sagsøgt: Maria Dicu

Procesdeltagere: Curtea de Apel Suceava og Consiliul Superior al Magistraturii

Konklusion

Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, som med henblik på fastsættelsen af den ret til årlig betalt ferie, der er fastsat i denne artikel, for en arbejdstager inden for en referenceperiode ikke medregner varigheden af en forældreorlov, der er afholdt af denne arbejdstager i nævnte periode, som en faktisk arbejdsperiode.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Bahtiyar Fathi mod Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-56/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænser, asyl og indvandring — forordning (EU) nr. 604/2013 — artikel 3 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — behandling af en ansøgning om international beskyttelse, uden at det udtrykkeligt er afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen — direktiv 2011/95/EU — artikel 9 og 10 — forfølgelse på grund af religion — bevis — iransk lovgivning om apostasi — direktiv 2013/32/EU — artikel 46, stk. 3 — effektive retsmidler)

(2018/C 436/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bahtiyar Fathi

Sagsøgt: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal i en situation som den i hovedsagen omhandlede fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at myndighederne i en medlemsstat indleder en realitetsbehandling af en ansøgning om international beskyttelse som omhandlet i forordningens artikel 2, litra d), uden at myndighederne på grundlag af de i nævnte forordning fastsatte kriterier har truffet en udtrykkelig afgørelse om, at ansvaret for at foretage en sådan behandling påhviler nævnte medlemsstat.
- 2) Artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse skal i en situation som den i hovedsagen omhandlede fortolkes således, at den kompetente ret i en medlemsstat ikke er forpligtet til inden for rammerne af et søgsmål, der er anlagt af en ansøger om international beskyttelse til prøvelse af en afgørelse om at betragte den pågældendes ansøgning om international beskyttelse som ugrundet, ex officio at undersøge, om de i forordning nr. 604/2013 fastsatte kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af nævnte ansøgning, er blevet anvendt korrekt.
- 3) Artikel 10, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse, der til støtte for sin ansøgning påberåber sig en risiko for forfølgelse på grund af religion, ikke skal afgive forklaringer eller fremlægge dokumenter vedrørende samtlige de elementer, der indgår i begrebet »religion«, som er omhandlet i nævnte bestemmelse, for at underbygge sine udsagn vedrørende sin religiøse overbevisning. Det påhviler imidlertid ansøgeren på troværdig vis at underbygge sine udsagn ved at fremlægge elementer, som gør det muligt for den kompetente myndighed at forsikre sig om rigtigheden heraf.
- 4) Artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/95 skal fortolkes således, at et forbud mod handlinger, der går imod statsreligionen i det land, hvor en ansøger om international beskyttelse har sin oprindelse, og som straffes med dødsstraf eller fængselsstraf, kan udgøre »forfølgelse« som omhandlet i nævnte artikel, forudsat at myndighederne i dette land i praksis sanktionerer forbuddet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. oktober 2018 — Den Franske Republik mod Europa-Parlamentet

(Sag C-73/17) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — regler for institutionerne — protokol om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester — Europa-Parlamentet — begrebet »budgetmøderækken«, der afholdes i Strasbourg (Frankrig) — artikel 314 TEUF — udøvelse af budgetkompetencen under en yderligere plenarmøderække i Bruxelles (Belgien))

(2018/C 436/08)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda og E. de Moustier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved R. Crowe og U. Rösslein, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Storhertugdømmet Luxembourg (ved D. Holderer og C. Schiltz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger.
- 3) Storhertugdømmet Luxembourg bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Komisia za zashtita na potrebitelite mod Evelina Kamenova (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-105/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — artikel 2, litra b) og d) — direktiv 2011/83/EU — artikel 2, nr. 2) — begreberne »erhvervsdrivende« og »virksomheders handelspraksis«)

(2018/C 436/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Komisia za zashtita na potrebitelite

Sagsøgt: Evelina Kamenova

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varna

Konklusion

Artikel 2, litra b) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«), og artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, skal fortolkes således, at en fysisk person, som på et websted offentliggør et vist antal annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid, således som sagsøgte i hovedsagen har gjort, ikke vil kunne kvalificeres som »erhvervsdrivende«, og at en sådan aktivitet kun kan udgøre en »handelspraksis«, hvis denne person udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle relevante omstændigheder i det enkelte tilfælde.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte mod ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Tyskland)

(Sag C-191/17) ⁽¹⁾

(Direktiv 2007/64/EF — betalingstjenester i det indre marked — begrebet »betalingskonto« — hvorvidt en opsparingskonto, der gør det muligt for brugeren heraf at foretage indbetalinger og hævn timer via en løbende konto oprettet i sit navn, er omfattet)

(2018/C 436/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Sagsøgt: ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

Konklusion

Artikel 4, nr. 14), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF skal fortolkes således, at en opsparingskonto, som giver mulighed for på anfordring at disponere over de indbetalte beløb, og fra hvilken der kun kan foretages indbetalinger og hævn timer via en løbende konto, benævnt »referencekonto«, ikke er omfattet af begrebet »betalingskonto«.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA mod Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-242/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder — flydende biobrændsler, der anvendes til et kraftvarmeverk — direktiv 2009/28/EF — artikel 17 — bæredygtighedskriterier for flydende biobrændsler — artikel 18 — nationale ordninger for bæredygtighedscertificering — gennemførelsesafgørelse 2011/438/EU — frivillige ordninger for bæredygtighedscertificering af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som er godkendt af Europa-Kommissionen — national lovgivning, der fastsætter en forpligtelse for aktører, der optræder som mellemmand, til at fremlægge bæredygtighedscertifikater — artikel 34 TEUF — frie varebevægelser)

(2018/C 436/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Sagsøgte: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Konklusion

- 1) Artikel 18, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/438/EU af 19. juli 2011 om anerkendelse af ordningen »International Sustainability and Carbon Certification« til dokumentation af overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF og 2009/30/EF, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger økonomiske aktører andre og mere vidtgående specifikke betingelser for certificering af bæredygtigheden af flydende biobrændsler end dem, der er fastsat i en frivillig ordning for bæredygtigheds certificering såsom ISCC-ordningen, der er anerkendt ved nævnte gennemførelsesafgørelse, som er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med det nævnte direktivs artikel 18, stk. 4, for så vidt som denne ordning udelukkende er blevet godkendt for så vidt angår biobrændstoffer, og de nævnte betingelser kun vedrører flydende biobrændsler.
- 2) EU-retten og navnlig artikel 34 TEUF og artikel 18, stk. 1 og 3, i direktiv 2009/28 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede fastsætter en national ordning til kontrol af bæredygtigheden af flydende biobrændsler, hvori det foreskrives, at alle økonomiske aktører, der indgår i produktets forsyningskæde, også hvis der er tale om mellemmand uden fysisk rådighed over partierne af flydende biobrændsler, skal overholde visse certificerings-, underretnings- og oplysningsforpligtelser, der følger af denne ordning.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — Feniks Sp. z o.o. mod Azteca Products & Services SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Szczecinie — Polen)

(Sag C-337/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence samt anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — specielle kompetenceregler — artikel 7, nr. 1), litra a) — begrebet »sager om kontraktforhold« — actio pauliana)

(2018/C 436/12)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Feniks Sp. z o.o.

Sagsøgt: Azteca Products & Services SL

Konklusion

I en situation som den i hovedsagen omhandlede omfatter den regel om international kompetence, der er fastsat i artikel 7, nr. 1), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, et actio pauliana-søgsmål, hvorved en person, som er indehaver af en fordring hidrørende fra en kontrakt, nedlægger påstand om, at det fastslås, at en handling, der angiveligt er til skade for dennes rettigheder, og hvorved dennes skyldner har overdraget et gode til en tredjemand, erklæres ugyldig i forhold til fordringshaveren.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018 — sag anlagt af Società Immobiliare Al Bosco Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-379/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — frist, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, der skal fuldbyrde en kendelse om sikringsforanstaltning — denne frists anvendelighed på et eksekutionsgrundlag, der er vedtaget som sikringsforanstaltning i en anden medlemsstat og erklæret for eksigibelt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til)

(2018/C 436/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Part i hovedsagen

Società Immobiliare Al Bosco Srl

Konklusion

Artikel 38 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelsen af en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter en frist for fuldbyrdelsen af en kendelse om retssikrende foranstaltninger, hvor en sådan kendelse er blevet vedtaget i en anden medlemsstat og er eksigibel i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N mod Budapest Rendőrfőkapitánya (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-384/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — transport ad landevej — fiskale bestemmelser — direktiv 1999/62/EF — afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer — vejafgift — medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning — fast bøde — proportionalitetsprincippet — spørgsmålet om, hvorvidt direktivet er umiddelbart anvendeligt)

(2018/C 436/14)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N

Sagsøgt: Budapest Rendőrfőkapitánya

Konklusion

Det krav om forholdsmæssighed, der er fastsat i artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/76/EU af 27. september 2011, kan ikke anses for at have direkte virkning.

Den nationale ret skal i medfør af sin forpligtelse til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af denne bestemmelse fortolke den nationale ret i overensstemmelse med sidstnævnte bestemmelse eller, hvis en sådan overensstemmende fortolkning ikke er mulig, undlade at anvende enhver national bestemmelse, i det omfang anvendelsen heraf under omstændighederne i den foreliggende sag fører til et resultat, der er i strid med EU-retten.

(¹) EUT C 318 af 25.9.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Frankrig

(Sag C-416/17) (¹)

(Traktatbrud — artikel 49 TEUF, artikel 63 TEUF og artikel 267, stk. 3, TEUF — kædebeskatning — forskelsbehandling afhængigt af, i hvilken medlemsstat datterdatterselskabet har hjemsted — tilbagebetaling af forskudsskat, der er opkrævet med urette — krav til de beviser, der kan begrunde en sådan tilbagebetaling — loft over retten til tilbagebetaling — forskelsbehandling — national ret, der træffer afgørelse i sidste instans — pligt til at forelægge præjudicielle spørgsmål)

(2018/C 436/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved E. de Moustier, A. Alidière og D. Colas, som befuldmægtigede Konklusion)

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 49 TEUF og 63 TEUF, idet den ikke ved beregningen af tilbagebetaling af den forskudsskat, som et moderselskab har betalt i forbindelse med udlodning af udbytte udbetalt af et ikke-hjemmehørende selskab via et mellemliggende ikke-hjemmehørende datterselskab, har tilladt, at der tages hensyn til den beskatning, som det førstnævnte af disse ikke-hjemmehørende selskaber har været undergivet med hensyn til det overskud, der ligger til grund for udbyttet, selv om den nationale mekanisme til undgåelse af økonomisk dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor der er tale om en rent national kæde af kapitalinteresser, tillader neutralisering af den beskatning, der er foretaget af udbytte udloddet af selskaber på ethvert trin i denne kæde af kapitalinteresser.
- 2) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 267, stk. 3, TEUF, idet Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) undlod at anmode Den Europæiske Unions Domstol om en præjudiciel afgørelse i medfør af proceduren i artikel 267, stk. 3, TEUF med henblik på at afgøre, om det i forbindelse med beregningen af tilbagebetaling af den forskudsskat, som et hjemmehørende selskab har betalt i forbindelse med udlodning af udbytte udbetalt af et ikke-hjemmehørende selskab via et mellemliggende ikke-hjemmehørende datterselskab, kunne afvises at tage hensyn til den beskatning, som det førstnævnte af disse ikke-hjemmehørende selskaber har været undergivet med hensyn til det overskud, der ligger til grund for udbyttet, selv om den fortolkning, som Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) anlagde af EU-retten i dom af 10. december 2012, Rhodia (FR:CESSR:2012:317074 20121210), og dom af 10. december 2012, Accor (FR:CESSR:2012:317075 20121210), ikke fremgik med en sådan klarhed, at den ikke efterlod nogen rimelig tvivl.

- 3) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 4) Europa-Kommissionen og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — IQ mod JP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Cluj — Rumænien)

(Sag C-478/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 15 — henvisning til en ret, der er bedre egnet til at behandle sagen — anvendelsesområde — artikel 19 — litispendens)

(2018/C 436/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IQ

Sagsøgt: JP

Konklusion

Artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor de to retter, ved hvilke der er anlagt sag, er kompetente til at påkende sagens realitet i medfør af henholdsvis forordningens artikel 12 og 8.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-599/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — gennemførelsesdirektiv (EU) 2015/2392 — indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af forordningen om markedsmissbrug til de kompetente myndigheder — meddelelse eller gennemførelse ikke sket inden for den fastsatte frist)

(2018/C 436/17)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Rius og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2015/2392 af 17. december 2015 om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af nævnte forordning til de kompetente myndigheder, navnlig gennemførelsesdirektivets artikel 13, stk. 1, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette gennemførelsesdirektiv, og idet det ikke inden for den fastsatte frist har meddelt Europa-Kommissionen de love og bestemmelser, der blev udstedt for at sikre gennemførelsen heraf.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 5 af 8.1.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. oktober 2018 — Claire Staelen mod Den Europæiske Ombudsmand

(Sag C-45/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — begæring om genoptagelse — betingelser for antagelse til realitetsbehandling)

(2018/C 436/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Claire Staelen (ved advokat V. Olona)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Ombudsmand (ved L. Papadias og A. Antoniadis, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Claire Staelen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 19.3.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Rumænien) den 30. maj 2018 — SC Beny Alex Srl mod Organizația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații (OUAI) Săveni

(Sag C-353/18)

(2018/C 436/19)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor

Parter i hovedsagen

Klager: SC Beny Alex SRL

Ordregivende enhed: Organizația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații (OUAI) Săveni

Ved kendelse af 17. oktober 2018 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist anmodningen om præjudiciel afgørelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 2. august 2018 — NH mod Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI — Rete Lenford

(Sag C-507/18)

(2018/C 436/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Appellant: NH

Indstævnt: Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI — Rete Lenford

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9 i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en sammenslutning af advokater, der har specialiseret sig i retsbeskyttelse af en kategori af personer med anden seksuel orientering, og hvis vedtægter erklærer, at sammenslutningen har til formål at fremme kulturen og respekten for kategoriens rettigheder, automatisk skal opfattes som eksponent for en fælles interesse og som en formodet nonprofit-organisation, der har søgsmålsinteresse, og i denne forbindelse også kan anlægge erstatningssøgsmål, i tilfælde af handlinger, som anses for at være udtryk for forskelsbehandling af denne kategori?
- 2) Omfatter anvendelsesområdet for beskyttelsen mod forskelsbehandling i medfør af direktiv 2000/78/EF, ifølge den korrekte fortolkning af dets artikel 2 og 3, en erklæring, som er fremført inden for rammerne af ytringsfriheden, og som er vendt mod kategorien af homoseksuelle, hvormed den adspurgte i et interview i et radiounderholdningsprogram har erklæret, at han aldrig ville ansætte eller samarbejde med homoseksuelle i sin virksomhed, selv om han på det omhandlede tidspunkt ikke gennemførte eller havde til hensigt at gennemføre en rekruttering?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Palermo (Italien) den 3. august 2018 — Autoservizi Giordano società cooperativa mod Agenzia delle Dogane e dei Monopoli — Ufficio di Palermo

(Sag C-513/18)

(2018/C 436/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Palermo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autoservizi Giordano società cooperativa

Sagsøgt: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli — Ufficio di Palermo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7 i direktiv 2003/96/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at artiklens anvendelsesområde omfatter alle virksomheder og aktører, offentlige eller private, der udfører personbefordring med bus, herunder også udlejning af bus med chauffør, og således at artiklen er til hinder for en national gennemførelsesbestemmelse for så vidt angår den del, ifølge hvilken aktører, som udfører udlejning af bus med chauffør, ikke er omfattet af kategorien af aktører, som anvender dieselolie til erhvervsmæssigt forbrug?
- 2) Medfører medlemsstaternes skønsmargin ifølge ovennævnte artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF («Medlemsstaterne kan indføre differentierede afgiftssatser for erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig brug af dieselolie anvendt i motorkøretøjer, forudsat at EF-minimumsafgiftssatserne overholdes, og at afgiftssatsen for dieselolie anvendt i motorkøretøjer ikke kommer under den afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003»), at den bestemmelse, hvorefter erhvervsmæssig brug af dieselolie også omfatter dieselolie anvendt til »lejlighedsvis personbefordring«, ikke umiddelbart og ubetinget finder anvendelse?
- 3) Er indholdet i artikel 7, i direktiv nr. 2003/96/EF tilstrækkeligt præcist og ubetinget til at kunne påberåbes direkte af en enkelt aktør over for myndighederne i den pågældende medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT 2003, L 283, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 6. august 2018 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Regione autonoma della Sardegna

(Sag C-515/18)

(2018/C 436/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sagsøgt: Regione autonoma della Sardegna

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ af 23. oktober 2007 fortolkes således, at den kompetente myndighed, som har til hensigt at tildele en kontrakt uden forudgående udbud, skal tage de nødvendige skridt til offentliggørelse eller give meddelelse om samtlige oplysninger med det formål, at samtlige potentielle operatører af offentlig trafikbetjening kan afgive et seriøst og rimeligt bud?

- 2) Skal artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 fortolkes således, at den kompetente myndighed, inden den tildeler kontrakten uden forudgående udbud, skal foretage en sammenlignende vurdering af samtlige bud på tilvejebringelse af tjenesteydelsen, som eventuelt er blevet modtaget efter offentliggørelsen af forhåndsmeddelelsen ifølge samme artikel 7, stk. 4?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007, L 315, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 7. august 2018 — TB mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Sag C-519/18)

(2018/C 436/23)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TB

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF⁽¹⁾ om ret til familiesammenføring fortolkes således, at en medlemsstat, hvis den i medfør af denne artikel tillader indrejse for et familiemedlem, som ikke er blandt dem, der fremgår af artikel 4, alene må anvende den i artikel 10, stk. 2 fastsatte betingelse (dvs. forsørges af flygtningen) over for dette familiemedlem?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Indebærer den i direktivets artikel 4, stk. 2, litra a), omhandlede situation med en person, som »forsørges af« (»dependency«), en faktisk situation, hvor de forskellige dimensioner af »forsørges af« skal være opfyldt kumulativt, eller er det tilstrækkeligt, at denne betingelse — afhængig af de specifikke omstændigheder i den konkrete sag — kan efterprøves ud fra en af disse dimensioner? Er en national bestemmelse, der, idet den udelukker en individuel bedømmelse, udelukkende tager hensyn til et eneste faktisk forhold (et aspekt, der viser forsørgelsen: »af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv«) som forudsætning for opfyldelse af dette krav i denne sammenhæng i overensstemmelse med den i artikel 10, stk. 2, fastsatte betingelse (dvs. forsørges af flygtningen)?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og medlemsstaten dermed kan anvende andre betingelser end den, der er opstillet i artikel 10, stk. 2 (dvs. forsørges af flygtningen), betyder dette, at medlemsstaten, hvis den finder det hensigtsmæssigt, har mulighed for at fastsætte et hvilket som helst krav — herunder dem, der er fastsat med hensyn til andre familiemedlemmer i artikel 4, stk. 2 og 3, eller kan medlemsstaten udelukkende anvende den betingelse, der er opstillet i direktivets artikel 4, stk. 3? I bekræftende fald ønskes det oplyst, hvilke faktiske omstændigheder er omfattet af betingelsen »objectively unable to provide for their own needs on account of their state of health« i direktivets artikel 4, stk. 3? Skal betingelsen fortolkes således, at familiemedlemmet ikke er i stand til at forsørge »sig selv«, eller således, at familiemedlemmet »ikke er i stand til« at tage vare »på sig selv«, eller skal den i givet fald fortolkes på en anden måde?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 6. august 2018 — Pegaso Srl Servizi Fiduciari m.fl. mod Poste Tutela SpA**

(Sag C-521/18)

(2018/C 436/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pegaso Srl Servizi Fiduciari og Sistemi di Sicurezza Srl, YW

Sagsøgt: Poste Tutela SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal selskabet Poste Italiane SpA på baggrund af de førnævnte egenskaber kvalificeres som »offentligretligt organ« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), i lovdekret nr. 50/2016 og tilsvarende EU-direktiver (2014/23/EU ⁽¹⁾, 2014/24/EU ⁽²⁾ og 2014/25/EU ⁽³⁾)?
- 2) Omfatter den førnævnte kvalificering også det helejede datterselskab Poste Tutela SpA, som i øvrigt allerede er ved at blive fusioneret med det førstnævnte, hvis der tages højde for 46. betragtning til direktiv 2014/23/EU om kontrollerede juridiske personer (jf. i denne retning også Domstolens (Fjerde Afdeling) dom af 5.10.2017, [C-567/15]: pligt for selskaber, som kontrolleres af den offentlige forvaltning, til at gennemføre udbudsprocedurer; Consiglio di Statos (Sjette Afdeling) dom nr. 6211 af 24.11.2011)?
- 3) Har disse selskaber udelukkende pligt til at gennemføre udbudsprocedurer vedrørende offentlige kontrakter med tilknytning til deres virksomhed inden for de specielle sektorer i henhold til direktiv 2014/25/EU i deres egenskab af ordregivende enheder, hvis karakter af offentligretlige organer skal opfattes som omfattet af reglerne i del II i loven om offentlige kontrakter, således at disse selskaber på grundlag af principperne i 21. betragtning til og artikel 16 i direktiv 2014/23/EU i stedet har fuldstændig aftalefrihed — og alene skal følge privatretlige regler — med hensyn til kontrakter, som ikke henhører under disse sektorer?
- 4) Er de samme selskaber med hensyn til kontrakter, som ligger uden for omfanget af de specielle sektorer, imidlertid stadig omfattet — såfremt de opfylder kravene for kvalificering som offentligretlige organer — af det generelle direktiv 2014/24/EU (og dermed af reglerne om udbudsprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter), selv om de — som et led i deres udvikling i forhold til deres oprindelige karakter — udøver aktiviteter, der for størstedelens vedkommende har karakter af erhvervsvirksomhed og er undergivet almindelige konkurrencevilkår?
- 5) Kan begrebet »instrumentel tilknytning« — til en specifik almennyttig tjenesteydelse — i tilfælde af kontorer, hvor der blandet udøves aktiviteter vedrørende befordringspligten og andre former for virksomhed uden tilknytning hertil, antages at være udelukket med hensyn til kontrakter om almindelig og ekstraordinær vedligeholdelse, rengøring, indretning samt tjenesteydelser i form af portvagter og overvågning af disse kontorer?
- 6) Såfremt Poste Italiane SpA's argument tiltrædes, skal gennemførelsen af en udbudsprocedure, som på behørig vis er blevet offentliggjort uden yderligere bekendtgørelser i Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana og Den Europæiske Unions Tidende — som et led i egen handelfrihed og uden pligt til at overholde kravene om gennemsigtighed og ligebehandling ifølge loven om offentlige kontrakter — da anses for at være i strid med det vedtagne princip om beskyttelse af den berettigede forventning hos tilbudsgiverne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT 2014, L 94, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26.2.2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT 2014, L 94, s. 243).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21. august 2018 — AS mod Deutsches Patent- und Markenamt

(Sag C-541/18)

(2018/C 436/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS

Sagsøgt: Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielt spørgsmål

Har et tegn det fornødne særpræg, når der findes praktisk vigtige og nærliggende muligheder for at anvende det som oprindelsesangivelse for varerne og tjenesteydelserne, også selv om dette ikke er den mest sandsynlige form for anvendelse af tegnet ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2008, L 299, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Det Forenede Kongerige) den 20. august 2018 — HM Revenue & Customs mod HD

(Sag C-544/18)

(2018/C 436/26)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal

Parter i hovedsagen

Appellant: HM Revenue & Customs

Indstævnt: HD

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49 TEUF da skal fortolkes således, at en sådan person, som er ophørt med selvstændig erhvervsvirksomhed under omstændigheder, hvor der er fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, bevarer sin status som selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i denne artikel, forudsat at hun vender tilbage til at udøve økonomisk virksomhed eller finder arbejde inden for en rimelig tid efter sit barns fødsel?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Saarländisches Oberlandesgericht (Tyskland) den 23. august 2018 — BGL BNP Paribas SA mod TeamBank AG Nürnberg

(Sag C-548/18)

(2018/C 436/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Saarländisches Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BGL BNP Paribas SA

Sagsøgt: TeamBank AG Nürnberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽¹⁾ anvendelse på tredjepartsvirkninger i tilfælde, hvor der sker flere overdragelser?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvilken lov er tredjepartsvirkningerne underlagt i denne situation?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Hvilken lov er tredjepartsvirkningerne underlagt i denne situation?

⁽¹⁾ EUT L 177, s. 6.

Sag anlagt den 27. august 2018 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-550/18)

(2018/C 436/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, T. Scharf og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 67, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT 2015, L 141, s. 73), idet Irland ikke senest den 26. juni 2017 har vedtaget alle bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger.
- Irland tilpligtes at betale en tvangsbøde i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF på 17 190,60 EUR, at regne fra datoen for Domstolens dom, på grund af tilsidesættelse af pligten til at give meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv (EU) 2015/849.
- Irland tilpligtes at betale et fast beløb i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF i form af et dagligt beløb på 4 701,20 EUR pr. dag ganget med antallet af dage, hvor tilsidesættelsen fortsat er til stede, med et fast minimumsbeløb på 1 685 000 EUR.
- Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 67, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849 skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet af 26. juni 2017 og skal straks meddele Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. På baggrund af, at direktivet stadig ikke er gennemført, har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. august 2018 —
Indaco Service Soc. coop. Sociale og Coop. sociale il Melograno mod Ufficio Territoriale del Governo
Taranto**

(Sag C-552/18)

(2018/C 436/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellanter: Indaco Service Soc. coop. Sociale og Coop. sociale il Melograno

Indstævnt: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, nærmere bestemt artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ om offentlige udbud, sammenholdt med 101. betragtning til dette direktiv, samt med proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, til hinder for en national lovgivning som den i det foreliggende tilfælde omhandlede, der, idet en »alvorlig forsømmelse i forbindelse med udøvelsen af et erhverv« defineres som en obligatorisk grund til udelukkelse af en økonomisk aktør, bestemmer, at denne aktør, såfremt denne alvorlige forsømmelse har medført en førtidig ophævelse af en udbudskontrakt, alene kan udelukkes, hvis ophævelsen ikke er anfægtet ad rettens vej eller stadfæstet ved afslutningen af en retssag?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 31. august
2018 — Eurowings GmbH mod JJ og KI**

(Sag C-557/18)

(2018/C 436/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurowings GmbH

Sagsøgt: JJ og KI

Præjudicielt spørgsmål

Lægges den samlede flyvestrækning også til grund ved beregningen af retten til kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾, når en passager som følge af en forsinkelse/aflysning af en tilsluttet flyforbindelse først ankommer til det endelige bestemmelsessted med en forsinkelse på tre timer eller mere, men hvor den første flyvning foregik efter tidsplanen, de to flyvninger blev udført af forskellige luftfartsselskaber, og reservationsbekræftelsen blev foretaget af en rejsearrangør, der havde sammensat flyvningerne for sin kunde?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 4. september 2018 — TDK-Lambda Germany GmbH mod Hauptzollamt Lörrach

(Sag C-559/18)

(2018/C 436/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TDK-Lambda Germany GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Lörrach

Præjudicielt spørgsmål

Skal den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif⁽¹⁾ som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1218/2012 af 12. december 2012 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽²⁾ fortolkes således, at statiske omformere som de omhandlede kun skal tilføres i underposition 8504 4030, når de hovedsagelig anvendes sammen med telekommunikationsapparater, automatiske databehandlingsmaskiner og enheder dertil, eller er det med henblik på opfyldelsen af kriteriet »af den art der anvendes« tilstrækkeligt, at de statiske omformere ud fra deres objektive beskaffenhed foruden andre anvendelsesområder ligeledes kan anvendes sammen med telekommunikationsapparater, automatiske databehandlingsmaskiner og enheder dertil?

⁽¹⁾ EUT L 625, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 351, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 7. september 2018 — LH mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sag C-564/18)

(2018/C 436/32)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LH

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan bestemmelserne vedrørende ansøgninger, der kan afvises, i artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (herefter »proceduredirektivet«) fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, ifølge hvilken en ansøgning kan afvises inden for rammerne af asylproceduren, når ansøgeren er indrejst i den pågældende medlemsstat, Ungarn, via et land, hvor han ikke er udsat for forfølgelse eller risiko for alvorlig overlast, eller hvor der er garanti for et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau?
- 2) Kan artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 31 i »proceduredirektivet« — ligeledes under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 6 og 13 i den europæiske menneskerettighedskonvention — fortolkes således, at lovgivningen i en medlemsstat er i overensstemmelse med disse bestemmelser, når den fastsætter en ufravigelig frist på otte dage til behandlingen af forvaltningsretlige søgsmål vedrørende ansøgninger, der afvises under asylproceduren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italien) den 6. september 2018 — Société Générale S.A. mod Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Sag C-565/18)

(2018/C 436/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Générale S.A.

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 18 TEUF, 56 TEUF og 63 TEUF til hinder for en national bestemmelse, hvormed finansielle transaktioner, uanset i hvilken stat de finansielle aktører og mellemmand er hjemmehørende, pålægges en afgift, der skal svares af transaktionens aftaleparter og som svarer til et fast beløb, der stiger på baggrund af transaktionens værdiinterval og varierer ud fra arten af det handlede instrument og aftalens værdi, og som er skyldig, fordi de afgiftspligtige transaktioner vedrører handel med et afledt instrument baseret på et værdipapir udstedt af et selskab, som er hjemmehørende i den stat, som har indført afgiften?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. september 2018 — Caseificio Cirigliana Srl m.fl. mod Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali m.fl.

(Sag C-569/18)

(2018/C 436/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere i første instans og nu appellanter: Caseificio Cirigliana Srl, Mail Srl og Sorì Italia Srl

Sagsøgte i første instans og nu indstævnte: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero della Salute

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3 TEUF, 26 TEUF, 32 TEUF, 40 TEUF og 41 TEUF samt artikel 1, 3-5 og 7 i forordning (EU) nr. 1151/2012⁽¹⁾, der indeholder bestemmelser om beskyttede oprindelsesbetegnelser, og hvorefter medlemsstaterne skal sikre fri konkurrence for produkter inden for Den Europæiske Union samt beskyttelse af kvalitetsordninger med henblik på at understøtte ugunstigt stillede landbrugsområder, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse (artikel 4 i lovdekret nr. 91 af 24.6.2014, som ophøjet til lov nr. 116 af 11.8.2014), der indfører en restriktion for fremstillingen af Mozzarella di Bufala Campana BOB, således at den kun må finde sted i dertil indrettede anlæg, hvor det er forbudt at opbevare og lagre mælk fra bedrifter, der ikke er omfattet af kontrolordningen for Mozzarella di Bufala Campana BOB?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Appel iværksat den 13. september 2018 af thyssenkrupp Electrical Steel GmbH og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. juli 2018 i sag T-577/17, thyssenkrupp Electrical Steel GmbH og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo mod Europa-Kommissionen

(Sag C-572/18 P)

(2018/C 436/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: thyssenkrupp Electrical Steel GmbH og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (ved Rechtsanwälte M. Günes og L.C. Heinisch)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 2. juli 2018 i sag T-577/17 — thyssenkrupp Electrical Steel GmbH og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo med Kommissionen ophæves.
- Det bestemmes, at annulationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling af sagens realitet.
- Kommissionen tilpligtes at betale appelsagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne anfægter den anfægtede kendelse på det grundlag, at den er baseret på væsentlige retlige fejl. Appellanterne har anført fem argumenter vedrørende retlige fejl:

- For det første begik Retten en fejl, da den fastslog, at UCC⁽¹⁾ og beslægtede delegerede forordninger og gennemførelsesforordninger ikke tillægger Kommissionen beføjelser til at træffe afgørelser, der er bindende for de nationale toldmyndigheder i undersøgelsen af de økonomiske forudsætninger.

- For det andet begik Retten en fejl, da den fastslog, at Kommissionens rolle under undersøgelsen af de økonomiske forudsætninger er af ren proceduremæssig karakter.
- For det tredje begik Retten en fejl, da den anså dom af 11. maj 2006 i sag Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05) for at danne bindende retlig præcedens for fortolkningen af artikel 259, stk. 5, i UCC IA ⁽²⁾.
- For det fjerde begik Retten en fejl ved ikke at tage hensyn til de administrative forholdsregler af september 2016 vedrørende anvendelsen af artikel 211, stk. 6, i UCC og artikel 259 i UCC IA som dokumentation for den bindende karakter af Kommissionens konklusioner om de økonomiske forudsætninger.
- For det femte begik Retten en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til, at appellanterne var direkte og individuelt berørt af Kommissionens konklusioner om de økonomiske forudsætninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9.10.2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24.11.2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 20. september 2018 — Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (FETICO), Federación Estatal de Servicios, Movilidad y Consumo de la Unión General de Trabajadores (FESMC-UGT) og Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CC.OO.) mod Grupo de Empresas DIA S.A. og Twins Alimentación S.A.

(Sag C-588/18)

(2018/C 436/36)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (FETICO), Federación Estatal de Servicios, Movilidad y Consumo de la Unión General de Trabajadores (FESMC-UGT) og Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CC.OO.)

Sagsøgte: Grupo de Empresas DIA S.A. og Twins Alimentación S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som tillader, at den ugentlige hviletid afholdes samtidigt med tjenestefrihed med løn af hensyn til formål, der ikke er knyttet til hvile?
- 2) Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som tillader, at den årlige ferie afholdes samtidigt med tjenestefrihed med løn af hensyn til formål, der ikke er knyttet til fritid?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 299, s. 9.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederlandene) den 21. september 2018 — Darie BV mod Staatssecretaris van Infrastructuur en
Milieu**

(Sag C-592/18)

(2018/C 436/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Darie BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »biocidholdige stoffer« i artikel 3, i forordning nr. 528/2012 ⁽¹⁾ fortolkes således, at det også omfatter midler, der består af en eller flere bakteriesorter, enzymer eller andre bestanddele, hvis det antages, at de på grund af deres specifikke virkemåde ikke har direkte virkning på de skadegørere, som de er bestemt til, men på fremkomsten henholdsvis opretholdelsen af skadegørernes naturlige miljø, og hvilke krav skal der i givet fald da stilles til denne virkning?
- 2) Har det for besvarelsen af spørgsmål 1 nogen betydning, om den situation, i hvilken et sådant middel anvendes, er fri for skadegørerne, og i bekræftende fald, efter hvilke kriterier skal det afgøres, om dette er tilfældet?
- 3) Har det for besvarelsen af spørgsmål 1 nogen betydning, inden for hvilken frist virkningen indtræder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167, s. 1).

**Appel iværksat den 21. september 2018 af ABB Ltd og ABB AB til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-445/14, ABB Ltd og ABB AB mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-593/18 P)

(2018/C 436/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: ABB Ltd og ABB AB (ved advocaat I. Vandenborre og avocat S. Dionnet)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves, eller der træffes andre foranstaltninger, som findes påkrævet.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende. Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen løftede sin bevisbyrde, da den fastslog, at der forelå en overtrædelse fra appellants side, som omfattede alle jordkabler og tilbehør med spændinger på mellem 110 kV og 220 kV. Retten efterprøvede ikke om afgørelsen ⁽¹⁾ identificerede overtrædelsen med »tilstrækkelig præcision« og på en retligt fyldestgørende måde. Retten foretog heller ikke en behørig anvendelse af betingelserne for, at der foreligger tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at appellantens deltog i overtrædelsen.

Andet anbringende. Retten foretog ikke en anvendelse af ligebehandlingsprincippet eller princippet om uskyldsformodning, da den stadfæstede Kommissionens konstatering af, at overtrædelsesperioden vedrørende appellantens startede den 1. april 2000.

Tredje anbringende. Retten tilsidesatte sin begrundelsespligt vedrørende dens bedømmelse af appellants anbringende om forskelsbehandling og fastslog fejlagtigt, at appellantens havde accepteret en sådan sontring under den administrative procedure, og tillagde denne accept afgørende betydning ved bedømmelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 2.4.2014 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53 (Sag AT.39610 — Elkabler) (meddelt under nummer C(2014) 2139 final) (EUT 2014, C 319, s. 10).

Appel iværksat den 21. september 2018 af Silec Cable SAS og General Cable Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-438/14, Silec Cable og General Cable Corp. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-599/18 P)

(2018/C 436/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Silec Cable SAS og General Cable Corp. (ved Barrister I. Sinan og Rechtsanwältin C. Renner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Artikel 1 i afgørelsen ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører Silec Cable og General Cable.
- Subsidiært ændres afgørelsens artikel 2, og den bøde, som Silec Cable og General Cable er blevet pålagt, nedsættes i lyset af de argumenter, som fremføres til støtte for nærværende appel.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har med deres første anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den ikke anvendte bevisreglerne korrekt og foretog en urigtig gengivelse af de beviser, som var blevet fremlagt for den vedrørende appellantens Silecs deltagelse i den hævdede overtrædelse.

Retten anvendte med urette kriteriet om en offentlig afstandtagen til at vende bevisbyrden for at fastslå appellant Silecs hævdede overtrædelse. Appellanterne har anført, at Retten også begik en retlig fejl, idet den udelukkende støttede sig på den subjektive opfattelse hos andre deltagere i den hævdede overtrædelse for at bevise appellant Silecs deltagelse. Appellanterne er endvidere af den opfattelse, at Retten foretog en urigtig gengivelse af de for Retten fremlagte beviser og også tilsidesatte tavshedspligten (artikel 339 TEUF), da den fastslog, at appellant Silec havde deltaget i den hævdede overtrædelse.

Appellanterne har med deres andet anbringende anført, at Retten tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, da den nægtede at kvalificere appellant Silecs involvering i den hævdede overtrædelse som »marginal«.

Appellanterne har anført, at Retten med urette tog hensyn til adfærden udvist af Safran/Sagem/Sagem Communications, da den bedømte appellantens Silecs individuelle involvering med henblik på at fastsætte bødens størrelse. Appellanterne har anført, at Retten selv desuden gav en åbenbart modstridende begrundelse i denne henseende. Appellanterne har endvidere anført, at Retten foretog en sammenligning af de forkerte faktiske omstændigheder, da den konkluderede, at Kommissionen ikke havde gjort sig skyldig i forskelsbehandling i forhold til appellant Silec, da den nægtede at kvalificere dette selskabs involvering som marginal.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 2.4.2014 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53 (Sag AT.39610 — Elkabler) (meddelt under dokument C(2014) 2139 final) (EUT 2014, C 319, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 24. september 2018 — UTEP 2006. SRL mod Vas Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály, Hatósági, Építésügyi és Oktatási Osztály

(Sag C-600/18)

(2018/C 436/40)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UTEP 2006. SRL

Sagsøgt: Vas Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály, Hatósági, Építésügyi és Oktatási Osztály

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 92 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en fortolkning af § 12/A i a kis- és közép vállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (lov XXXIV af 2004 om små og mellemstore virksomheder og støtte til deres udvikling, herefter »lov KKV«) og for den praksis, som myndighederne har fulgt i forbindelse hermed, hvorefter det ikke er muligt at anvende § 12/A i lov KKV på virksomheder (retlige enheder), som ikke er registreret i Ungarn, men derimod i en anden medlemsstat, og som i øvrigt henhører under begrebet lille og mellemstor virksomhed, som er fastlagt i nævnte lov?

Appel iværksat den 21. september 2018 af Star Television Productions Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. juli 2018 i sag T-797/17 — Star Television Productions mod EUIPO — Marc Dorcel (STAR)

(Sag C-602/18 P)

(2018/C 436/41)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Star Television Productions Ltd (ved solicitor D. Farnsworth)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Marc Dorcel

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 18. oktober 2018 forkastet appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance d'Épinal (Frankrig) den 1. oktober 2018 — Cofidis SA mod YU og ZT

(Sag C-616/18)

(2018/C 436/42)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance d'Épinal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cofidis SA

Sagsøgt: YU og ZT

Præjudicielt spørgsmål

Er den beskyttelse, som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽¹⁾ giver forbrugeren, til hinder for en national bestemmelse, der i sager anlagt af erhvervsdrivende mod en forbruger på grundlag af en kreditaftale mellem dem, forbyder den nationale ret efter udløbet af en forældelsesfrist på fem år at regne fra indgåelsen af aftalen, af egen drift eller efter en indsigelse fra forbrugeren at henvise til eller sanktionere en tilsidesættelse af bestemmelserne i direktivets artikel 8 om forpligtelsen til at vurdere forbrugers kreditværdighed, af bestemmelserne om, at oplysningerne skal være angivet klart og koncist i aftalen som anført i direktivets artikel 10 ff., og mere generelt af alle direktivets bestemmelser til beskyttelse af forbrugeren?

⁽¹⁾ EFT L 133, s. 66.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 4. oktober 2018 — AR mod Cooper International Spirits LLC, Établissements Gabriel Boudier SA og St Dalfour SAS

(Sag C-622/18)

(2018/C 436/43)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AR

Sagsøgt: Cooper International Spirits LLC, Établissements Gabriel Boudier SA og St Dalfour SAS

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾ af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, fortolkes således, at en varemærkeindehaver, som ikke på noget tidspunkt har benyttet sit varemærke, og som har fortabt sine rettigheder ved udløbet af den periode på fem år, der følger efter offentliggørelsen af registreringen, kan opnå erstatning for tab ved at påberåbe sig en krænkelse af varemærkets væsentligste funktion, der skyldes tredjemands brug inden datoen for fortabelsens virkning af et tegn, der ligner det nævnte varemærke, som angivelse for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, for hvilke dette varemærke er blevet registreret?

⁽¹⁾ EFT L 299, s. 25.

**Appel iværksat den 11. oktober 2018 af Apple Distribution International til prøvelse af kendelse
afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 27. juli 2018 i sag T-101/17, Apple Distribution International
mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-633/18 P)

(2018/C 436/44)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Apple Distribution International (ved Rechtsanwälte S. Schwiddessen, H. Lutz, Rechtsanwältin N. Niejahr og advocate A. Patsa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves i sin helhed.
- Det fastslås, at Apple er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede afgørelse.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale Apples omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Apple har gjort gældende, at den appellerede kendelse er behæftet med retlige fejl:

- For det første har Retten fordrejet og undladt at tage stilling til relevant bevismateriale ved vurderingen af, hvorvidt Apples konkurrencestilling på markedet for levering af hjemmevideounderholdningstjenester i Tyskland påvirkes væsentligt af den anfægtede afgørelse ⁽¹⁾.
- For det andet har Retten fejlanvendt det retlige kriterium for bedømmelse af den individuelle berørthed ved at fastslå, at Apple ikke tilhører en lukket gruppe af virksomheder, der var identificerbare på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse på grund af kriterier, der var specifikke for medlemmerne af denne gruppe.

- For det tredje har Retten tilsidesat artikel 119 i sit procesreglement og artikel 36 i statuten for Domstolen ved ikke at begrunde konklusionen om: (i) at det af Apple fremlagte bevismateriale til vurdering af den indvirkning, som støtten kunne have på selskabets konkurrencestilling på markedet for levering af hjemmevideounderholdningstjenester i Tyskland, er utilstrækkeligt, og (ii) at den omstændighed, at der foreligger individuel berøthed, skal bevises ud fra det tidspunkt, hvor den anfægtede foranstaltning udformes, vedtages og gennemføres på nationalt plan.
- For det fjerde har Retten tilsidesat Apples ret til forsvar ved at henholde sig til udtalelser, som Kommissionen fremsatte som svar på spørgsmål fra Retten, og som Apple ikke havde mulighed for at kommentere.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2042 af 1.9.2016 om Tysklands påtænkte støtteordning SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N) for filmproduktion og — distribution (EUT 2016, L 314, s. 63)

Sag anlagt den 11. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-635/18)

(2018/C 436/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og A.C. Becker, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, sammenholdt med bilag XI til direktiv 2008/50/EF ⁽¹⁾, idet årsgrænseværdien for nitrogendioxid (NO₂) i 26 områder til vurdering og kontrol af luftkvaliteten (DEZBXX0001A det bymæssige område Berlin, DEZCXX0007A det bymæssige område Stuttgart, DEZCXX0043S forvaltningsområdet Tübingen, DEZCXX0063S forvaltningsområdet Stuttgart, DEZCXX0004A det bymæssige område Freiburg, DEZCXX0041S forvaltningsområdet Karlsruhe (uden bymæssige områder), DEZCXX0006A det bymæssige område Mannheim/Heidelberg, DEZDXX0001A det bymæssige område München, DEZDXX0003A det bymæssige område Nürnberg/Fürth/Erlangen, DEZFXX0005S område III Mittel- und Nordhessen, DEZFXX0001A bymæssigt område I (Rhein-Main), DEZFXX0002A byområde II (Kassel), DEZGLX0001A det bymæssige område Hamburg, DEZJXX0015A Grevenbroich (brunkulsområde ved Rhinen), DEZJXX0004A Köln, DEZJXX0009A Düsseldorf, DEZJXX0006A Essen, DEZJXX0017A Duisburg, Oberhausen, Mülheim, DEZJXX0005A Hagen, DEZJXX0008A Dortmund, DEZJXX0002A Wuppertal, DEZJXX0011A Aachen, DEZJXX0016S by- og landområder i Nordrhein-Westfalen, DEZKXX0006S Mainz, DEZKXX0007S Worms/Frankenthal/Ludwigshafen, DEZKXX0004S Koblenz/Neuwied) og timegrænseværdien for NO₂ i to af disse områder (DEZCXX0007A det bymæssige område Stuttgart, DEZFXX0001A bymæssigt område I (Rhein-Main)) siden 2010 systematisk og vedvarende er blevet overskredet.
- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland siden den 11. juni 2010 ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, andet og tredje afsnit, sammenholdt med bilag XV, del A, til samme direktiv, og navnlig forpligtelsen til i de 26 områder at holde overskridelsesperioden kortest mulig.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Forbundsrepublikken Tyskland har siden 2010 systematisk og vedvarende overskredet de i bilag XI fastlagte års- og timegrænseværdier for NO₂ i 26, henholdsvis 2 områder. Dette udgør en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1, i, sammenholdt med bilag XI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa.

Forbundsrepublikken Tyskland har i strid med artikel 23, stk. 1, andet og tredje afsnit, sammenholdt med direktivets bilag XV, siden den 11. juni 2010 undladt i luftkvalitetsplanerne for de pågældende 26 områder at træffe foranstaltninger, der var egnede til at holde overskridelsesperioden kortest mulig. Foranstaltningernes manglende egnethed følger bl.a. af grænseværdioverskridelsernes varighed, tendens og omfang samt af revisionen af de luftkvalitetsplaner, der er opstillet for de pågældende områder.

(¹) EUT 2008, L 152, s. 1.

Sag anlagt den 17. oktober 2018 — Ungarn mod Europa-Parlamentet

(Sag C-650/18)

(2018/C 436/46)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M.Z. Fehér, G. Tornyai og Zs. Wagner, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om et forslag om at opfordre Rådet til i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, at fastslå, der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ungarske regering har anført fire anbringender til støtte for søgsmålet:

1. Den ungarske regering finder, at Europa-Parlamentet under afstemningen om den anfægtede beslutning groft tilsidesatte artikel 354 TEUF og sin egen forretningsorden. Blandt de stemmer, som medlemmerne af Europa-Parlamentet afgav under afstemningen, blev alene ja- og nej-stemmerne optalt, mens stemmeundladelserne ikke blev optalt, hvilket er i strid med artikel 354 TEUF og artikel 178, stk. 3, i Europa-Parlamentets forretningsorden. Hvis stemmeundladelserne var blevet optalt, ville resultatet af afstemningen have været et andet (**første anbringende**).
 2. For det andet konsulterede formanden for Europa-Parlamentet ikke Europa-Parlamentets udvalg om konstitutionelle anliggender (AFCO) vedrørende fortolkningen af forretningsordenen, på trods af at der før afstemningen var begrundet tvivl om, hvilken optællingsmetode der skulle anvendes. Dermed tilsidesatte formanden retssikkerhedsprincippet, eftersom der både før og efter afstemningen herskede tvivl om fortolkningen af forretningsordenen (**andet anbringende**).
 3. For det tredje har den ungarske regering gjort gældende, at medlemmerne af Europa-Parlamentets demokratiske rettigheder, princippet om medlemmernes ligebehandling og princippet om direkte demokrati blev tilsidesat under afstemningen om den anfægtede beslutning. Medlemmerne kunne ikke udøve de rettigheder, som er nødvendige for varetagelsen af deres hverv som folkets repræsentanter i overensstemmelse med demokratiprincippet, hvilke også omfatter retten til at undlade at stemme (**tredje anbringende**).
 4. For det fjerde er den ungarske regering af den opfattelse, at den anfægtede beslutning tilsidesætter det grundlæggende princip om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU og de EU-retlige retsgrundsætninger, såsom princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne, princippet om den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, eftersom den anfægtede beslutning indeholder udtalelser, der henviser til traktatbrudsprocedurer, som allerede er afsluttet eller stadig er verserende (**fjerde anbringende**).
-

RET TEN

Rettens dom af 15. oktober 2015 — Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-79/16) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtteordningen vedrørende erhvervelse med støtte eller gratis tilrådgivningsstillelse af naturområder — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked efter den indledende undersøgelsesfase — ingen formel undersøgelsesprocedure — søgsmålskompetence — begrebet interesseret part — formaliteten — tilsidesættelse af processuelle rettigheder — alvorlige vanskeligheder — væsentlig påvirkning af konkurrerende virksomheders konkurrencemæssige stilling)

(2018/C 436/47)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters (Hoenderloo, Nederlandene) og de 21 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilag I til dommen (ved advokaterne H. Viaene, D. Gillet og T. Ruys)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P.J. Loewenthal og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ('s-Graveland, Nederlandene) og 12 andre intervenienter, hvis navne er opført i bilag II til dommen (ved advokaterne P. Kuypers og M. de Wit)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 5929 final af 2. september 2015 vedrørende statsstøttesag SA.27301 (2015/NN) — Nederlandene vedrørende erhvervelse med støtte eller gratis tilrådgivningsstillelse af naturområder, hvoraf et referat er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT 2016, C 9, s. 1)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2015) 5929 af 2. september 2015 om statsstøtte SA.27301 (2015/NN) — Nederlandene vedrørende erhvervelse med støtte eller gratis tilrådgivningsstillelse af naturområder annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilag I, afholdte omkostninger.
- 3) Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland og de andre intervenienter, hvis navne er opført i bilag II, bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Rettens dom af 18. oktober 2018 — ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-364/16) ⁽¹⁾

(Dumping — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kina — ændring af Taric-tillægskoden for et selskab — annulationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — retsvirkninger af en dom om annulation — reglen om parallelitet i formkravene)

(2018/C 436/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Den Tjekkiske Republik) og de 12 øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokat G. Berrisch og solicitor B. Byrne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Demeneix og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens afgørelse af 3. juni 2016 om at fjerne Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd fra listen af selskaber, der er opført under Taric-tillægskode A 950, og at opføre det under Taric-tillægskode C 129 for samtlige kombinerede nomenklaturer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2272 af 7. december 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2015, L 322, s. 21).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 3. juni 2016 om at fjerne Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd fra listen over selskaber, der er opført under Taric-tillægskode A 950 og at opføre det under Taric-tillægskode C 129, for samtlige koder i den kombinerede nomenklatur, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2272 af 7. december 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. og de øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Rettens dom af 18. oktober 2018 — Terna mod Kommissionen**(Sag T-387/16) ⁽¹⁾****(Finansiel støtte — projekter af fælles interesse inden for de transeuropæiske energinet — fastsættelse af den finansielle støttes endelige størrelse — revisionsrapport, hvori der identificeres uregelmæssigheder — ikke-støtteberettigede omkostninger — begrundelsespligt — berettiget forventning — proportionalitet)**

(2018/C 436/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Terna — Rete elettrica nazionale SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Police, L. Di Via, F. Degni, F. Covone og D. Carria)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, L. Di Paolo, A. Tokár og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelser af 6. juli 2015 samt 23. maj og 14. juni 2016 om visse omkostninger afholdt i forbindelse med to projekter inden for transeuropæiske energinet (projekt 209-E255/09-ENER/09/TEN-E-S 12.564583 og 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S 07.91403) efter Kommissionens tildeling af finansiel støtte til sagsøgeren

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Terna — Rete elettrica nazionale SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Rettens dom af 23. oktober 2018 — McCoy mod Regionsudvalget**(Sag T-567/16) ⁽¹⁾****(Personalesag — tjenestemænd — social sikring — erhvervssygdom — sygdommens erhvervsmæssige oprindelse — vedtægtens artikel 78, stk. 5 — invaliditetsudvalg — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ansvar — ikke-økonomisk tab)**

(2018/C 436/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert McCoy (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Regionsudvalget (ved J. C. Cañoto Argüelles og S. Bachotet, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Regionsudvalgets afgørelse af 2. december 2014 om stadfæstelse af invaliditetsudvalgets konklusioner af 7. maj 2014, hvorved dette afslog sagsøgerens ansøgning om at anerkende, at den sygdom, som han er ramt af, er af erhvervsmæssig oprindelse, dels om erstatning af det ikke-økonomiske tab på 25 000 EUR, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af Regionsudvalgets præsidium den 2. december 2014 om afslag på at anerkende, at den sygdom, som har ført til Robert McCoy's invaliditet, er af erhvervmæssig oprindelse, jf. vedtægtens artikel 78, stk. 5, annulleres.
- 2) Regionsudvalget betaler Robert McCoy et beløb på 5 000 EUR.
- 3) Regionsudvalget betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 11.1.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-139/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 16. oktober 2018 — OY mod Kommissionen**(Sag T-605/16)**

(Personalesag — kontraktansatte — artikel 3b i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — tilsagn — indplacering i lønklasse — hensyntagen til erhvervs erfaring — almindelige gennemførelsesbestemmelser i artikel 79, stk. 2, i ansættelsesvilkårene)

(2018/C 436/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: OY (ved advokaterne N. Flandin og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid, C. Berardis-Kayser og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 2. oktober 2015 om afslag på sagsøgerens ansøgning om fornyet undersøgelse af hans indplacering i ansættelsesgruppe IV, lønklasse 15, løntrin 1, dels, om fornødent, om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 29. marts 2016 om afslag på den berørtes klage.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) OY betaler sagsomkostningerne.

Rettens dom af 18. oktober 2018 — GEA Group mod Kommissionen**(Sag T-640/16) ⁽¹⁾**

(Konkurrence — karteller — varmestabilisatorer — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afgørelse, der ændrer den oprindelige beslutning — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — antagelse til realitetsbehandling — bøder — loft på 10 % — koncern — ligebehandling)

(2018/C 436/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: GEA Group AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne I. du Mont og C. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi, A. Biolan og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3920 final af 29. juni 2016 om ændring af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2016) 3920 final af 29. juni 2016 om ændring af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Rettens dom af 15. oktober 2018 — John Mills mod EUIPO — Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC)

(Sag T-7/17) ⁽¹⁾

(»EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MINERAL MAGIC — det ældre nationale ordmærke MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 436/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: John Mills Ltd, London (Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiušė og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Jerome Alexander Consulting Corp. (Surfside, Florida, De Forenede Stater) (ved solicitors T. Bamford og C. Rani)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2087/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Jerome Alexander Consulting og John Mills

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 5. oktober 2016 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2087/2015-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af John Mills Ltd afholdte omkostninger.

3) Jerome Alexander Consulting Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af John Mills Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettens dom af 17. oktober 2018 — Golden Balls mod EUIPO — Les Éditions P. Amaury (GOLDEN BALLS)

(Sag T-8/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GOLDEN BALLS — det ældre EU-ordmærke BALLON D'OR — relativ registreringshindring — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 436/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Golden Balls Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved M. Edenborough, QC, solicitor M. Hawkins og advokat T. Dolde)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved D. Botis, derefter ved S. Pétrequin og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Les Éditions P. Amaury (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan, P. Péters og M. Laborde)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. september 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1962/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Intra-Press og Inez Samarawira.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 30. september 2016 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1962/2015-1) annulleres, for så vidt som indsigelsen blev taget til følge med hensyn til »enarmede tyveknægte til anvendelse sammen med en skærm, videnskabelige, nautiske, geodætiske, fotografiske, kinematografiske, optiske apparater og instrumenter samt apparater og instrumenter til vejning, måling, signalering, kontrol, livredning og undervisning; apparater til optagelse, transmission og gengivelse af lyd eller billede; møntautomater og -apparater; kasseapparater, regnemaskiner og databehandlingsudstyr; fotografiske, kinematografiske og optiske apparater og instrumenter, lydplader, databehandlingsudstyr og computere, computerhardware, musemætter, tilbehør til mobiltelefoner, solbriller«, der er omfattet af klasse 9, »julepynt«, der er omfattet af klasse 28, og »show- og teaterproduktioner og teateropførelser, produktion af musicals, organisering af musikarrangementer/koncerter«, der er omfattet af klasse 41.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer deres egne omkostninger i sagen.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettens dom af 16. oktober 2018 — Proof IT mod EIGE(Sag T-10/17) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — anmodning om tjenesteydelser, der er inddelt i to partier — tjenesteydelser forbundet med et websted — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — tildelingskriterier — gennemsigtighed — ligebehandling — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)

(2018/C 436/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Proof IT SIA (Riga, Letland) (ved advokaterne J. Jerņeva og D. Pāvila)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (ved advokaterne J. Stuyck, V. Ost og M. Vanderstraeten)

Sagens genstand

Dels et søgsmål baseret på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinders afgørelse om at afvise sagsøgerens tilbud, der blev fremsat inden for rammerne af parti 1 vedrørende udbud EIGE/2016/OPER/03 med overskriften »Rammekontrakt for onlinetjenester«, og om at tildele rammekontrakten til en anden tilbudsgiver, dels et søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt er blevet påført som følge af tabet af en mulighed eller tab af selve kontrakten.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder frifindes.
- 2) Proof IT SIA betaler sagsomkostningerne

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Rettens dom af 17. oktober 2018 — Jalkh mod Parlamentet(Sag T-26/17) ⁽¹⁾

(Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — forbindelse med arbejdet som parlamentsmedlem — ligebehandling — retssikkerhed — berettiget forventning — procedure vedrørende ophævelse af immuniteten — ret til forsvar — magtfordrejning — ansvar uden for kontraktforhold)

(2018/C 436/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrig) (først ved advokat J.-P. Le Moigne, derefter ved advokat M. Ceccaldi og endelig ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved M. Dean og S. Alonso de León, derefter ved S. Alonso de León, N. Görlitz og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse P8_TA(2016)0430 af 22. november 2016 om at ophæve sagsøgerens parlamentariske immunitet, dels påstand støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Jean-François Jalkh bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Rettens dom af 17. oktober 2018 — Jalkh mod Europa-Parlamentet

(Sag T-27/17) ⁽¹⁾

(Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — forbindelse med arbejdet som parlamentsmedlem — ligebehandling — retssikkerhed — berettiget forventning — procedure vedrørende ophævelse af immuniteten — ret til forsvar — magtfordrejning — ansvar uden for kontraktforhold)

(2018/C 436/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrig) (først ved advokat J.P. Le Moigne, derefter ved advokat M. Ceccaldi og endelig ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved M. Dean og S. Alonso de León, derefter ved S. Alonso de León, N. Görlitz og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse P8_TA(2016)0429 af 22. november 2016 om at ophæve sagsøgerens parlamentariske immunitet, dels påstand støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Jean-François Jalkh bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Rettens dom af 18. oktober 2018 — FCA US mod EUIPO — Busbridge (VIPER)

(Sag T-109/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket VIPER — det ældre nationale ordmærke VIPER — reel brug af det ældre varemærke — varer, for hvilke det ældre varemærke er blevet brugt — omfanget af brugen af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 436/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FCA US LLC (City of Auburn Hills, Michigan, De Forenede Stater) (ved C. Morcom, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Robert Dennis Busbridge (Hookwood, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. december 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 554/2016-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Robert Dennis Busbridge og FCA US.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) FCA US LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Rettens dom af 15. oktober 2018 — Apple and Pear Australia og Star Fruits Diffusion mod EUIPO–Pink Lady America (WILD PINK)

(Sag T-164/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket WILD PINK — det ældre EU-ordmærke og de ældre nationale ordmærker PINK LADY — de ældre EU-figurmærker Pink Lady — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 436/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Apple and Pear Australia Ltd (Victoria, Australien) og Star Fruits Diffusion (Le Pontet, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan, P. Péters og H. Abraham)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pink Lady America LLC (Yakima, Washington, De Forenede Stater) (ved først advokaterne R. Manno og S. Travaglio, derefter ved advokat R. Manno)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. januar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 87/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Apple and Pear Australia og Star Fruits Diffusion, på den ene side, og Pink Lady America, på den anden side.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 10. januar 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 87/2015-4) annulleres.

- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Apple and Pear Australia Ltd og Star Fruits Diffusion afholdte omkostninger, herunder de nødvendige udgifter afholdt af dem i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.
- 3) Pink Lady America LLC bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Apple and Pear Australia og Star Fruits Diffusion afholdte omkostninger, herunder de nødvendige udgifter afholdt af dem i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017

Rettens dom af 16. oktober 2018 — M & K mod EUIPO — Genfoot (KIMIKA)

(Sag T-171/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU — ordmærket KIMIKA — det ældre EU — ordmærke KAMIK — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 436/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: M & K Srl (Prato, Italien) (ved først advokat F. Caricato, derefter ved advokaterne M. Cartella og B. Cartella)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Genfoot, Inc. (Montréal, Québec, Canada) (ved advokaterne E. Saarmann og P. Baronikians)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. januar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1206/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Genfoot og M & K.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) M & K Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Rettens dom af 18. oktober 2018 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (Elektrisk drevet løftesøjle)

(Sag T-367/17) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en elektrisk drevet løftesøjle — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2018/C 436/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Linak A/S (Nordborg, Danmark) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved G. Sakalaite-Orlovskiene og A. Folliard-Monguiral, derefter ved G. Sakalaite-Orlovskiene og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. marts 2017 af tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1411/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Linak og ChangZhou Kaidi Electrical.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Linak A/S betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Rettens dom af 18. oktober 2018 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (formen på en elektrisk drevet løftesøjle)

(Sag T-368/17) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en elektrisk drevet løftesøjle — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2018/C 436/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Linak A/S (Nordborg, Danmark) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved G. Sakalaite-Orlovskiene og A. Folliard-Monguiral, derefter ved G. Sakalaite-Orlovskiene og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. marts 2017 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1412/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Linak og ChangZhou Kaidi Electrical.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Linak A/S betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Rettens dom af 15. oktober 2018 — CompuGroup Medical mod EUIPO — Medion (life coins)

(Sag T-444/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket life coins — det ældre EU-ordmærke LIFE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) i forordning 2017/1001])

(2018/C 436/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CompuGroup Medical AG (Koblenz, Tyskland) (ved advokat B. Dix)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Medion AG (Essen, Tyskland) (ved advokat G. Hagemeyer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. april 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1569/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Medion og CompuGroup Medical.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) CompuGroup Medical AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Medion AG afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

Rettens dom af 18. oktober 2018 — Next design+produktion mod EUIPO — Nanu-Nana Joachim Hoepp (nuuna)

(Sag T-533/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket nuuna — ældre EU-ordmærker NANU og NANU NANA — relativ registreringshindring — vurdering af risikoen for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — varernes indbyrdes supplerende karakter — princippet om EU-varemærkets autonomi og om dets uafhængighed — legalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik — retssikkerhed]

(2018/C 436/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Next design+produktion GmbH (Frankfurt, Tyskland) (ved advokat M. Hirsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne og D. Walicka, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokat T. Boddien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. maj 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1448/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Nanu-Nana Joachim Hoepp og Next design+produktion.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Next design+produktion GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 2.10.2017.

Rettens dom af 16. oktober 2018 — VF International mod EUIPO — Virmani (ANOKHI)

(Sag T-548/17) ⁽¹⁾

[(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ANOKHI — det ældre EU-figurmærke kipling — ældre EU-figurmærke, der gengiver silhuetten af en abe — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 436/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VF International Sagl (Stabio, Schweiz) (ved advokat T. van Innis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Sipos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ken Virmani (München, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. maj 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2307/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem VF International og M. Virmani.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 26. maj 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2307/2015-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af VF International Sagl afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 16. oktober 2018 — Asics mod EUIPO — Van Lieshout Textielagenturen (gengivelse af fire krydsende linjer)

(Sag T-581/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver fire krydsende linjer — begrundelsespligt — artikel 75 og artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 og artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001) — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001]]

(2018/C 436/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Asics Corporation (Kobe, Japan) (ved advokaterne M. Polo Carreño og M.H. Granado Carpenter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Van Lieshout Textielagenturen BV (Haaren, Nederlandene) (ved advokaterne P. Claassen og B. Woltering)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. juni 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2129/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Asics Corporation og Van Lieshout Textielagenturen.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Asics Coporation betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Rettens dom af 16. oktober 2018 — DNV GL mod EUIPO (Sustainable)

(Sag T-644/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Sustainable — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 436/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DNV GL AS (Høvik, Norge) (ved advokaterne J. Albers og N. Köster)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuė, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket Sustainable som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) DNV GL AS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Rettens dom af 23. oktober 2018 — Mamas and Papas mod EUIPO — Wall Budden (Indlæg til babyseng)

(Sag T-672/17) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EU-design, der gengiver et indlæg til babyseng — appelkammerets prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder, der udgør offentliggørelsen — princippet om funktionel kontinuitet — beviser utilstrækkelige med henblik på godtgørelse af offentliggørelse)

(2018/C 436/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mamas and Papas Ltd (Huddersfield, Det Forenede Kongerige) (ved J. barrister Reid, barrister og solicitor B. Whitehead)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, D. Walicka og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Jane Wall-Budden (Byfleet, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. juli 2017 af tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 208/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Mamas and Papas og Jane Wall-Budden.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mamas and Papas Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Rettens dom af 17. oktober 2018 — Szabados mod EUIPO — Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (MicroSepar)

(Sag T-788/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MicroSepar — ældre EU-figurmærke SeparSolidaria — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 436/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Andreas Szabados (Grünwald, Tyskland) (ved advokat S. Wobst)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. september 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2420/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Andreas Szabados og Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Andreas Szabados betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 29.1.2018.

Rettens dom af 17. oktober 2018 — Weber-Stephen Products mod EUIPO (iGrill)(Sag T-822/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket iGrill — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 436/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Weber-Stephen Products LLC (Palatine, Illinois, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Niebel og A. Jauch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. september 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 579/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet iGrill som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Weber-Stephen Products LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 19.2.2018.

Rettens kendelse af 2. oktober 2018 — Karl Storz mod EUIPO (3D)(Sag T-413/17) ⁽¹⁾

(Retspleje — fortolkning af en dom — EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2018/C 436/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Karl Storz GmbH & Co. KG (Tuttlingen, Tyskland) (ved advokaterne S. Gruber og N. Siebertz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Anmodning om fortolkning af dom af 19. juni 2018, Karl Storz mod EUIPO (3D) (T-413/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:356).

Konklusion

- 1) Det er uforlødent at træffe afgørelse om anmodningen om fortolkning.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.

Rettens kendelse af 4. oktober 2018 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-506/17) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2018/C 436/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2017, L 139, s. 62) samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Rami Makhlouf bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens kendelse af 3. oktober 2018 — Pracsis og Conceptexpo Project mod Kommissionen og EACEA

(Sag T-33/18) ⁽¹⁾

(Annulations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelseskontrakter — administrativ klage til Kommissionen — rent bekræftende retsakt — søgsmålsfrist — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2018/C 436/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Pracsis SPRL (Bruxelles, Belgien) og Conceptexpo Project (Wavre, Belgien) (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Martin, A. Katsimerou og I. Rubene, som befuldmægtigede) og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) (ved først H. Monet og A. Kisylczko, derefter H. Monet og N. Durand, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 13. november 2017 om afvisning af en klage rettet mod EACEA's afgørelser af 17. juni og af 11. august 2017 og »om fornødent« om annullation af disse afgørelser samt af EACEA's »afgørelse« om at indgå kontrakt med den tilbudsgiver, der blev placeret på førstepladsen, for så vidt som disse afgørelser placerer sagsøgernes konsortiums bud på andenpladsen i henhold til kaskadeprincippet i forbindelse med udbud nr. EACEA/2017/01 vedrørende tjenesteydelser i forbindelse med arrangementer og pr-foranstaltninger på det audiovisuelle område, dels et søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Pracsis SPRL og Conceptexpo Project bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) afholdte omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Sag anlagt den 19. september 2018 — Hexal mod EMA

(Sag T-549/18)

(2018/C 436/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hexal AG (Holzkirchen, Tyskland) (ved advokaterne M. Martens og N. Carbonnelle og solicitor S. Faircliffe)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgerens ulovlighedsindsigelse mod CHMP's konklusion om, at Sanofis Teriflunomide har NAS-status, som citeret i Kommissionens afgørelse af 26. august 2013 om udstedelse af markedsføringstilladelse for »AUBAGIO® — Teriflunomide«, kan antages til realitetsbehandling og tages til følge.
- EMA's afgørelse af 5. juli 2018 om ikke at godkende Hexal's ansøgning om markedsføringstilladelse for en generisk version af lægemidlet Aubagio® annulleres.
- EMA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede afgørelse giver afslag på at godkende Hexals ansøgning om markedsføringstilladelse for Teriflunomide Hexal, eftersom Aubagio®, et tidligere godkendt lægemiddel, stadig er omfattet af lovgivningsmæssig databeskyttelse i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 26. august 2013, som sagsøgeren har rejst indsigelse om ulovlighed imod i henhold til artikel 277 TEUF. Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. I forbindelse med det første anbringende vedrørende den anfægtede afgørelse fra Det Europæiske Lægemiddelagentur har Hexal, idet indsigelsen om ulovlighed må tages til følge, gjort gældende, at begrundelsen for den anfægtede afgørelse ikke er i overensstemmelse med gældende ret, fordi EMA begik faktiske og retlige fejl og tilsidesatte sin pligt til at give begrundelse og til at foretage en omhyggelig og grundig stillingtagen som omhandlet i artikel 296 TEUF.
2. I forbindelse med det andet anbringende anfægtes ligeledes lovligheden af den anfægtede afgørelse, idet status af »nyt virksomt stof« skulle have været undersøgt igen i forbindelse med Hexals indgivelse af en ansøgning om en generisk markedsføringstilladelse, hvilket ikke skete. EMA har således angiveligt ikke udført sine opgaver korrekt, herunder navnlig dets pligt til at foretage en effektiv og omhyggelig vurdering og til at give begrundelse i henhold til artikel 296 TEUF, hvilket dermed gør den anfægtede afgørelse ulovlig.

Sag anlagt den 21. september 2018 — Bernis m.fl. mod ECB

(Sag T-564/18)

(2018/C 436/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ernests Bernis (Jurmala, Letland), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Letland) og Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (ved advokaterne O. Behrends, M. Kirchner og L. Feddern)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse ECB-SSM-2018-LVABL-2 WOANCA-2018-0007 af 11. juli 2018 om tilbagetrækning af banklicensen for ABLV Bank, AS annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB med urette antog, at betingelserne for at trække banklicensen tilbage var opfyldt.
 2. Andet anbringende om, at ECB undlod at tage hensyn til afgørelsens disciplinære karakter.
 3. Tredje anbringende om, at ECB tilsidesatte proportionalitetsprincippet.
 4. Fjerde anbringende om, at ECB begik magtfordrejning.
 5. Femte anbringende om, at ECB's afgørelse ikke var tilstrækkeligt begrundet.
 6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
 7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af princippet om *nemo auditur*.
-

Sag anlagt den 21. september 2018 — VE mod ESMA**(Sag T-567/18)**

(2018/C 436/76)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* VE (ved advokaterne N. Flandin og L. Levi)*Sagsøgt:* Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA)**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af ESMA's afgørelse af 11. juni 2018 om afslag på den af sagsøgeren indgivne klage over ESMA's afgørelse af 14. november 2017, hvorved sagsøgerens ansættelse ved ESMA bringes til ophør.
- Om fornødent ligeledes annullation af ESMA's afgørelse af 14. november 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det af sagsøgeren lide ikke-økonomiske tab.
- ESMA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren ikke har modtaget nogen meddelelse om afgørelsen om at bringe hans ansættelseskontrakt til ophør inden for den fastsatte opsigelsesperiode, som defineret i hans kontrakt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, jf. artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter forvaltningen har pligt til at begrunde sine beslutninger.
4. Fjerde anbringende om forkert retligt grundlag for afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgninger samt for afgørelsen om at bringe hans kontrakt til ophør, eftersom begge er baseret på bedømmelsesrapporten for 2016, som er behæftet med åbenbart urigtige skøn.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af sagsøgtens omsorgspligt, henset til sagsøgerens helbredsproblemer og hans generelle arbejdsvilkår.

Sag anlagt den 25. september 2018 — W. Kordes' Söhne Rosenschulen mod EUIPO (Kordes' Rose Monique)**(Sag T-569/18)**

(2018/C 436/77)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co KG (Klein Offenseth Sparrieshoop, Tyskland) (ved advokat G. Würtenberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Kordes' Rose Monique — registreringsansøgning nr. 15 856 743

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juli 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1929/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. september 2018 — Crédit agricole mod ECB

(Sag T-576/18)

(2018/C 436/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse ECB-SSM-2018-FRCAG-75 vedtaget af Den Europæiske Centralbank den 16. juli 2018 annulleres på grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at afgørelsen truffet den 16. juli 2018 af Den Europæiske Centralbank (EBC), hvorved sagsøgeren blev pålagt en administrativ sanktion for vedvarende tilsidesættelse af egenkapitalkravene, der er fastsat i artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1) (herefter »den anfægtede afgørelse«), er behæftet med en magtoverskridelse. Sagsøgeren har i denne forbindelse fremført følgende argumenter:
 - Sagsøgeren har principalt gjort gældende, at ECB begik en retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, som ikke pålægger institutterne at indhente forudgående tilladelse fra ECB for at klassificere ordinære aktier i den egentlige kernekapital.

- Sagsøgeren har subsidiært gjort gældende, at selv om Retten måtte konkludere, at klassificeringen af ordinære aktier i den egentlige kernekapital uden forudgående tilladelse fra ECB udgør en tilsidesættelse af artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, har sagsøgeren anført, at sagsøgeren ikke har begået nogen forsætlig eller uagtsom overtrædelse ved anvendelsen af nævnte bestemmelse, og at den anfægtede afgørelse tilsidesætter retssikkerhedsprincippet.
 - Sagsøgeren har mere subsidiært gjort gældende, at selv om Retten måtte konkludere, at der foreligger en overtrædelse, og at sagsøgeren skal pålægges en sanktion, har denne sidstnævnte anført, at henset til den hævdede overtrædelses manglede grovhed og sagsøgerens samarbejde, tilsidesætter den anfægtede afgørelse proportionalitetsprincippet.
2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelsen af sagsøgerens grundlæggende proceduremæssige rettigheder, som blev begået af ECB, for så vidt som den baserede den anfægtede afgørelse på klagepunkter, hvortil sagsøgeren ikke fik lejlighed til at fremsætte sine indsigelser.

Sag anlagt den 25. september 2018 — Crédit agricole Corporate and Investment Bank mod ECB

(Sag T-577/18)

(2018/C 436/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse ECB-SSM-2018-FRCAG-76 vedtaget af Den Europæiske Centralbank den 16. juli 2018 annulleres på grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender, der i det væsentlige er identiske med dem, der er fremsat i sag T-576/18, Crédit agricole mod ECB.

Sag anlagt den 25. september 2018 — CA Consumer Finance mod ECB

(Sag T-578/18)

(2018/C 436/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CA Consumer Finance (Massy, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SSM-2018-FRCAG-77 vedtaget af ECB den 16. juli 2018 annulleres på grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender, som i det væsentlige er identiske med dem, der er gjort gældende i sag T-576/18, *Crédit agricole mod ECB*.

Sag anlagt den 27. september 2018 — Ukrselhosprom PCF og Versobank mod ECB**(Sag T-584/18)**

(2018/C 436/81)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukraine) og Versobank AS (Tallinn, Estland) (ved advokaterne O. Behrends, L. Feddern og M. Kirchner)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse ECB/SSM/2018-EE-2 WHD-2017-0012 af 17. juli 2018 om tilbagekaldelse af Versobank AS' banktilladelse annulleres.
- Sagsomkostningsafgørelse ECB-SSM-2018-EE-3 af 14. august 2018 vedrørende den interne administrative revision annulleres tilsvarende.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fireogtyve anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB ikke har kompetence til at træffe afgørelse om likvidation af Versobank AS.
2. Andet anbringende om, at ECB ikke foretog sin egen vurdering af de underliggende spørgsmål om bekæmpelse af hvidvaskning af penge (AML)/finansiering af terrorisme (CFT).
3. Tredje anbringende om, at ECB ikke omhyggeligt og upartisk undersøgte og vurderede alle de relevante forhold i sagen.
4. Fjerde anbringende om, at en angivelig indgivelse af ukorrekte oplysninger vedrørende Versobanks lettiske aktiviteter ulovligt er blevet lagt til grund.
5. Femte anbringende om, at ECB ikke tog hensyn til den yderst kompetente og velansete ledelses positive rolle.

6. Sjette anbringende om, at ECB ikke nærmere har angivet de relevante lovgivningskrav, som Versobank angiveligt ikke opfyldte.
7. Syvende anbringende om manglende hensyntagen til, at en væsentlig del af virksomheden ikke indebar en betydelig AML-risiko.
8. Ottende anbringende om, at der ikke er lagt tilstrækkelig vægt på den betydelige reduktion af kunder i de højere risikokategorier.
9. Niende anbringende om en fejlagtig antagelse af, at yderligere afhjælpende tiltag ikke ville være realistisk.
10. Tiende anbringende om fejlagtige betragtninger om en eventuel ny bestyrelse.
11. Ellevte anbringende om fejlagtige betragtninger om eventuel suspension af stemmerettigheder.
12. Tolvte anbringende om, at det fejlagtigt er blevet lagt til grund, at der er sket manglende overholdelse af en forskrift.
13. Trettende anbringende om fejlagtige betragtninger om muligheden for en yderligere forskrift.
14. Fjortende anbringende om ulovlig afvisning af muligheden for frivillig likvidation.
15. Femtende anbringende om ulovlig afvisning af muligheden for et salg.
16. Sekstende anbringende om tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling.
17. Syttende anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
18. Attende anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
19. Nittende anbringende om tilsidesættelse af artikel 19 i og 75. betragtning til forordning nr. 1024/2013⁽¹⁾, og magtmisbrug.
20. Tyvende anbringende om tilsidesættelse af Versobanks og aktionærernes ret til at blive hørt på grund af en uforholdsmæssig kort høringsfrist.
21. Enogtyvende anbringende om yderligere tilsidesættelse af Versobanks ret til forsvar og ret til at blive hørt.
22. Toogtyvende anbringende om manglende tilstrækkelig begrundelse.
23. Treogtyvende anbringende om tilsidesættelse af Versobanks ret til aktindsigt i sagen.
24. Fireogtyvende anbringende om tilsidesættelse af aktionærernes rettigheder i forbindelse med revisionen foretaget af det administrative klagenævn i henhold til artikel 24 i forordning nr. 1024/2013.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

Sag anlagt den 27. september 2018 — Sanli mod Rådet**(Sag T-585/18)**

(2018/C 436/82)

*Processprog: nederlandsk***Parter***Sagsøger:* Dalokay Şanlı (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokat D. Gürses)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse af 31. juli 2018 annulleres.
- Sagsøgerens navn fjernes fra listen omhandlet i forordning (EF) nr. 2580/2001.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af traktaten.
2. Andet anbringende: Der er under sagsbehandlingen ikke blevet fremlagt noget bevis for, at sagsøgeren har udøvet terrorvirksomhed.
3. Tredje anbringende: Sagsøgeren har ikke behørigt kunnet varetage sit forsvar under den sagsbehandling, der har ført til den anfægtede afgørelse.
4. Fjerde anbringende: Afgørelsen er ikke tilstrækkeligt begrundet.
5. Femte anbringende: Afgørelsen er truffet i strid med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
6. Sjette anbringende: forordning nr. 2580/2001 finder ikke anvendelse, eftersom PKK ikke er en terrororganisation.
7. Syvende anbringende: Afgørelsen er i strid med proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 28. september 2018 — Berliner Stadtwerke mod EUIPO (berlinGas)**(Sag T-595/18)**

(2018/C 436/83)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket berlinGas — registreringsansøgning nr. 15 252 661*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 20. juli 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2180/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. oktober 2018 — Ayuntamiento de Enguera mod Kommissionen**(Sag T-602/18)**

(2018/C 436/84)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Ayuntamiento de Enguera (Enguera, Spanien) (ved advokaterne J. Palau Navarro, J. Ortiz Ballester og V. Soriano i Piqueras)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 26. juli 2018 af chefen for kontoret »ENV.D.4 — Life programme«, direktion »D — Capital Naturel«, i Europa-Kommissionens miljøgeneraldirektorat inden for rammerne af sagen »LIFE 10 ENV/ES/000458 — ECOGLAUCA ÉRGON — Confirmation of recovery order« annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, eftersom den anfægtede afgørelse savner enhver begrundelse.
2. Andet anbringende om, at begrundelsen er ukorrekt, hvis det antages, at der foreligger en implicit begrundelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning, der er fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som
 - den ret, som enhver person har til at blive hørt, før der træffes en foranstaltning til skade for denne, ikke er blevet overholdt. I den foreliggende sag er der således ikke blevet fulgt op på sagsøgerens processkrifter, og sagsøgeren er ikke blevet opfordret til at fremsætte sine bemærkninger inden vedtagelsen af den endelige afgørelse.
 - der ikke er blevet taget stilling til sagsøgerens anmodninger om aktindsigt i alle sagens akter
 - Kommissionen har udfærdiget alle sine skrivelser og afgørelser på engelsk, selv om sagsøgeren altid har henvendt sig til denne på spansk.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af forbuddet mod vilkårlighed hos de offentlige myndigheder, for så vidt som ophavsmanden til den anfægtede afgørelse hverken anvender de relevante regler eller videnskabelige kriterier, men foretager en ren subjektiv vurdering, idet enhver økonomisk deltagelse fra Unionens side i et godkendt projekt nedsættes eller bringes til ophør uden begrundelse.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning, for så vidt som Kommissionen har vedtaget sin afgørelse i strid med sine tidligere akter, hvori denne fuldt ud bekræftede, at den var enig i sagsøgerens tiltag, således at der pludseligt og på uforståelig vis er blevet truffet en afgørelse over for sidstnævnte, som denne ikke kunne forvente henset til Kommissionens tidligere adfærd.

Sag anlagt den 9. september 2018 — ZE mod Europa-Parlamentet

(Sag T-603/18)

(2018/C 436/85)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ZE (ved advokat P. Giatagantzidis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 25. september 2018 om at suspendere sagsøgeren fra dennes funktioner indtil den 31. oktober 2018, og enhver anden retsakt i forbindelse hermed, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af hans ret til at blive hørt med hensyn til den anfægtede afgørelse, der berører ham.
 2. Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at der i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse blev anvendt en metode til indsamling af oplysninger, som er i strid med sagsøgerens ret til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.
 3. Med det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at generalsekretæren har tilsidesat princippet om upartiskhed, idet det var sidstnævnte, som både besluttede, at der skulle foretages en administrativ undersøgelse vedrørende sagsøgeren, og som traf den anfægtede afgørelse.
 4. Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en åbenlys tilsidesættelse af retten til beskyttelse af privatlivet som følge af forbuddet mod adgang til den bygning, i hvilken han arbejder, og til private sagsakter.
 5. Med det femte anbringende gør sagsøgeren gældende, at der med den fulgte procedure er sket en tilsidesættelse af formodningen om sagsøgerens uskyld og af retten til hemmelig sagsbehandling som følge af de erklæringer, der blev afgivet til pressen af tjenestemænd i Parlamentet.
-

Sag anlagt den 9. oktober 2018 — Essity Hygiene and Health mod EUIPO (Gengivelse af et blad)**(Sag T-607/18)**

(2018/C 436/86)

Processprog: svensk

Parter*Sagsøger:* Essity Hygiene and Health AB (Göteborg, Sverige) (ved advokat U. Wennermark)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »gengivelse af et blad« — registreringsansøgning nr. 16 709 305*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 6. juli 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2196/2017-1)**Påstande***Sagsøgerens principale påstande:*

1. Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele, herunder
 - a) fastslås det, at det ansøgte varemærke har det til registrering som EU-varemærke for alle det afslåede varer i klasse 3 og 16 fornødne særpræg,
 - b) erklæres den anfægtede afgørelse ugyldig for så vidt angår de af appelkammeret afslåede varer i klasse 21, og
 - c) sagen hjemvises til appelkammeret til materiel prøvelse for så vidt angår »klude til rengøring; klude til rengøring«.
2. EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for såvel Retten som EUIPO.

Sagsøgerens subsidiære påstande:

1. Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår de af appelkammeret afslåede varer i klasse 21.
2. Sagen hjemvises til appelkammeret for så vidt angår »klude til rengøring; klude til rengøring«.
3. EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

Sagsøgerens mest subsidiære påstande:

1. Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår de af appelkammeret afslåede varer i klasse 21.
2. Sagen hjemvises til appelkammeret for så vidt angår »klude til rengøring; klude til rengøring«.
3. EUIPO tilpligtes at betale den andel af de sagsøgeren afholdte omkostninger, som Retten finder passende.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. oktober 2018 — ZH mod ECHA**(Sag T-617/18)**

(2018/C 436/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZH (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2016.
- Om fornødent også annullation af ECHA's afgørelse af 2. juli 2018, meddelt sagsøgeren den 3. juli 2018, hvorved sagsøgerens klage over bedømmelsesrapporten for 2016 afvises.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det af sagsøgeren lide ikke-økonomiske tab.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 2.2 i ECHA's afgørelse af 18. juni 2015 om fastsættelse af de almindelige bestemmelser for implementering af artikel 15, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union og om implementering af artikel 44, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af de processuelle rammer for udarbejdelse af bedømmelsesrapporter som fastsat i ECHA's afgørelse og navnlig i artikel 7, samt tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 43, som finder analog anvendelse på midlertidigt ansatte i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 15.
3. Tredje anbringende om, at bedømmeren anlagde åbenbart urigtige skøn med hensyn til den negative kritik af sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 15. oktober 2018 — TUIfly mod Kommissionen**(Sag T-619/18)**

(2018/C 436/88)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: TUIfly GmbH (Langenhagen, Tyskland) (ved advokaterne L. Giesberts og M. Gayger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2018) 5432 final af 3. august 2018 om sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) 1049/2001 — GESTDEM 2018/2506 annulleres, og Kommissionen forpligtes til at meddele sagsøgeren aktindsigt i sagen vedrørende den af Østrig gennemførte statsstøtte SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) til fordel for Klagenfurt lufthavn, Ryanair og andre luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2018, L 107, s. 1).
- Sagen forenes med den ved Retten verserende sag T-447/18, som sagsøgte har anlagt mod Kommissionen, med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på et enkelt anbringende, hvormed det gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltning og sagsøgerens ret til forsvar, eftersom Kommissionen ikke har meddelt sagsøgeren aktindsigt i undersøgelsesakterne og ikke har givet sagsøgeren mulighed for at forsvare sig hensigtsmæssigt.

Rettens kendelse af 8. oktober 2018 — alfavet Tierarzneimittel mod EUIPO — Millet Innovation (Epibac)**(Sag T-613/13) ⁽¹⁾**

(2018/C 436/89)

Processprog: tysk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Rettens kendelse af 3. oktober 2018 — Spliethoff's Bevrachtungskantoor mod INEA**(Sag T-871/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 436/90)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Rettens kendelse af 11. oktober 2018 — Cabell mod EUIPO — Zorro Productions (ZORRO)**(Sag T-96/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 436/91)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 16.4.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA